

ക്രൂഡ് സ്റ്റ്രോമി

സ്റ്റ്രോമി ഫോറ്മാൾ
സ്റ്റ്രോമി സെരി

എ.സി.ബോൾട്ടീസ്റ്റീസണിക്കൺ

ഇന്ത്യമതീസ് പരിവാരം

இந்து முதலீடு படியோவுடை

(நாடகம்)

அ நாடக எண்:

வி. ஸி. வூலதுணி வளைக்கெற

புராயக நாடக
பி. கெ. ஹேப்பன்
கொடி சௌகரை நடவடிக்கை.

ହେମା ପତ୍ନୀଙ୍କୁ 1960

ପକରିପୁନକାରି:
ପ୍ରଣାଯକରୀରକା

ବିଲ: 1କ, 25 ଟ.ପ.

ଓଡ଼ିଆ:
ସରୋଜ ପ୍ରମୁଖ,
କୋଶିକୋଟ୍.

അവത്തോട്

സിനായുളാക്കത്തിൽ സാമാന്യത്തിലയിക്കു പ്രകാശിച്ചുകാണ്ടിരുന്ന ഒരു തേജോഗ്രാളിം സുമാർ പത്രം സംവശ്വരത്തിനു മുമ്പു നിന്നുടെ ദേശീപമാനത്തിൽനിന്നു മരഞ്ഞപോയിട്ടുള്ള കമ്പ ഇന്നും അധികമായം മരനിര രിക്കയില്ലെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു. എതാണ്ട് ഒരുണ്ടു ഒരു ത്രിഭ്രാദ്ധം ഉഡിച്ച ഉടം ഉച്ചസ്ഥനാക്കും, ഉത്തര ക്ഷണിത്തിലന്നുമിക്കും ചെറും ചുണ്ണം കുളം, പ്രസ്തു നക്കത്തും, അതിന്റെ സുധാസൃഷ്ടികളായ കിരണകൾ ഉദ്ദേശം ഇന്നു ലോകത്തിന്റെ ചീല ഉയർന്ന ഭാഗ ആളിൽ ശാശ്വതമായി സ്ഥാപിച്ചുകാണ്ടാണ് തിരോ വേബിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന സുക്ഷിച്ചുനോക്കിയാലറിയാം. എ കുലും ആവക കരാവേകൾ കേരളത്തിന്റെ ഏറ്റ ഭാഗത്തിനു നോക്കിയാലും ഒരപോലെ കാണാൻ കഴിയാത്തവിധം നിർഭാഗ്യവശാൽ പലതരം പത്രങ്ങൾക്കുള്ളിൽ മരഞ്ഞുകിടക്കകയാണ്, എന്നാലും യൈ, ചുറുമുള്ള കാട്ടം പടലും വെട്ടിയെടുത്തു പുറത്തു പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതാവശ്യമാണെന്നു കരതി അതിനു ധമാശക്തി പരിഗ്രാമിക്കുകയാണ് ഇവിടെ ചെയ്യുള്ളതു്.

ഇത്തും ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു, ആധുനികഭാഷാ കവികളുടെ ത്രിഭ്രാദ്ധിൽ ഒരു പ്രധാന സ്ഥാനത്തിനു വകാശിയായി കഴിഞ്ഞപോയ ശ്രീമാൻ വി, സി

ബാലക്രഷ്ണപുണികരവർക്കളെപ്പറ്റാറിയാണെന്ന് വായി കാർ ഉച്ചരിച്ചിരിക്കമ്പോ. മിസ്റ്റർ പണിക്കരേം ണ്ടാനും റാനു ചെറുപ്പം മുതൽക്കേ പ്രീയ സൗഹ്യത്തുകൂടായിത്തീന്ന് തിനാൽ അദ്ദേഹം തുടർന്നു എന്ന ഏഴു സമിതികളിൽ അതാരു സമയം എടുക്കാറിയാനിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എക്കിലും, എന്നെന്നക്കാർ വളരെ ചെറുപ്പുകാരനായ എൻ്റെ സ്നേഹിതനും, തന്റെ ഉൾക്കൊള്ളുമായ സാഹിത്യങ്ങളിൽ ഇതു പെട്ടെന്ന മതിയാക്കാണും ലോകം വിച്ഛപോകമെന്ന് സ്പേഷ്യൽ പി കത്താതിരുന്നതിനാൽ അത്യാവശ്യമായ പല സംഗതികളിൽ ണ്ടാനും കുറിച്ചുവെക്കുകയുണ്ടായില്ല. അതുകൊണ്ട് എൻ്റെ സ്നേഹിതനെപറി ഇപ്പോൾ എന്നിക്കോർമ്മജീളം ചുത്തുക്കം ചില വിവരങ്ങൾ മാത്രം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

അനുമാൻ ബാലക്രഷ്ണപുണികരവർക്കളുടെ ജനനം 1064 കംഭോസത്തിലുംതുന്ന, വെള്ളാട്ട് ചെന്നു ലൈറി എന്നാണ് വീടിന്റെപേര്. എറണാട്ട് താലുക്കിന്റെ തെക്കേ വണ്ണം ഗതിൽ കോട്ടക്കൽ റാഡം സുമാർ അഞ്ചാറുനാഴിക നോരെ വടക്കെ കിടക്കുന്ന ഉശരകം അംഗങ്ങളിലുണ്ട്. ഇങ്ങും പെട്ടെന്നു അഞ്ചു കുപ്പുട്ടത്ത് തുജ്ജന്മുണ്ടി നായരാണ്. ഇവർ റണ്ടുള്ളം ചേരന്നാട്ടിലെ സ്ഥാനി നായരായും പാരുമ്പുള്ളിയിൽ പെട്ടവരാണെന്നു പേരുകൊണ്ടുന്നു മനസ്സിലാക്കാണും. പഴയ സ്ഥാനി

കൾ പ്രായേണ ക്ഷുഭിച്ചുവന്ന തുട്ടത്തിൽ ഇവരുടെ
ക്രമംബന്ധത്തിനാം കൂറ ഉട്ടു തുട്ടിട്ടുണ്ടോനാിയു
നാലു ഇങ്ങിനൊ കാലംവൈപ്പരിത്യംകൊണ്ട് നാഞ്ചോ
നുഖ്യായ പണിക്കരുടെ തരംബന്ധിനു, ‘വീഴ്വാൻ
പോകുന്ന ഭിത്തിക്കു ഒരു ഉള്ളം തുടി’, എന്ന പരാമ്പര
തുട്ടത്തിൽ, കഴിത്തു മാപ്പിളിലും വേണ്ടുന്ന അന്ന
ത്ത്വദശ്വാസക്കു ഘൃത്തിയാക്കുകയുടി ചെയ്യിരിക്കുന്നു.
എങ്ങിലെ നാട്ടുവാസി, എന്നാട്ടുവാസി അഞ്ചു ഉംഖകും മേ
രിമുറി മുതലായ അശേഷങ്ങൾ ലഹരിക്കാതുടെ പ്രധാന
സങ്കേതങ്ങളായിരുന്നു. ആ വകു പ്രദശങ്ങളിൽ ഒരു
രൂപാരാധി ദാനം ദാനം ലഹരിക്കാർ ഏകാള്ളൂ
രടിക്കാതെ ബാക്കിവൈച്ചിട്ടില്ലെന്നാണരിയുന്നതു്. പ
രുശം, പണിക്കർക്കിന്തെ ഗംഗ കാണുന്ന ദേവം സം
ഗതിവത്തിയിട്ടുണ്ടായാശ്വാസമാത്രം ഒരു സമാധാനമുണ്ട്.

തന്റെ കയ്യിൽ അറുജ്ജ്വലയും സപ്തതില്ലായ്ക്കു
കൊണ്ടും, മകരാ തനിച്ചു പൂത്തുവിട്ടവാൻ വിദ്രോ
സമില്ലാതിരുന്നതിനാലും തുജ്ജം നിന്നുണ്ടായ ബാലക്കു
ജീവാന മരിക്കുന്നും അയക്കാതെ സപാതം വിട്ടിരുവെ
ചുത്തെന്നാണ് വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിച്ചതു്. പ്രാഥ
മാരുക പാഠം മുഴവറം നാട്ടുഴുത്തുചുരുവുടെ അടുക്കൽ
കഴിച്ചു. അതിനുശേഷം, ആ ദാക്കിൽ ഒരു വൃഥത
നായ കരപ്പൻ പൂശാരി, എന്നും രാജുടുക്ക അടുക്കൽ കൂ
റെ സംസ്കൃതം പഠിക്കുവാനും സെഞ്ചകയ്യും കൊട്ടി.
ഇതിനിടയ്ക്കുതന്നു, പണിക്കരുടെ കവിതാവാസം
പോട്ടി പുറത്തു ചാടിത്തുടങ്ങി. വത്തമാനപറ്റുണ്ട്

ദോ, മാസികകളോ ഒന്നും കടക്കാതെ ഒരു ക്രമം തിലിരിക്കുന്ന ഒരു ചീറിയ കൂട്ടി, മറുള്ളവയെടുപ്പേരുണ്ടോ അപ്രാത്യാഹനമോ ഒന്നും തുടാതെ, താനേ കവിതകളിണ്ടാക്കിതൃടങ്ങുന്നത് വാസനാബലം കൊണ്ടുനേന്നയാണെന്നോ സന്ദേതിക്കാതെ കഴികയില്ലോ,

തന്റെ മകൻ ഇരുമാറ്റും കവിതാവാസനയും ബുദ്ധിയൈക്കിയുമുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാരുതോടുള്ളി, ആ യാദേശ കരെ നിജുംഷിച്ചു പഠിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നു അംഗീകാരത്തെന്ന തോന്തി. എന്നിലും, കാണാനാവ രേഖക്കു കൂട്ടിയ പുരമെ വല്ല ദിക്കിലും അംഗീച്ചു നല്ലവള്ളും പഠിപ്പിക്കേണ്ടെന്നു നിർബന്ധ്യപൂർവ്വം പരിശയം തുടങ്ങി. എന്നാൽ ഈ ഒരു കാഞ്ചം എത്ര വിധത്തിലെങ്കിലും സാധിപ്പിക്കേണ്ടെന്നു നിശ്ചയിച്ചു തുട്ടിന്നുണ്ടിനായിരുന്നു മകനേയും തുട്ടി രേഖക്കു കോഴിക്കാടു പടിഞ്ഞാറെ കോവിലകത്തു വിഭ്യാസം എ തും തന്മുരാൻ എന്ന പ്രസിദ്ധ ഗാന്ധിന്റെ പദ്ധതിപ്പു രാത്രിനിന്നും തീരപ്പുട്ട് സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലെ കാണ്ണാൻ ചോദി. ആത്രേതിവശലും ഒരാളും ശാലിയുമായ ആ തന്മുരാൻ തിരുമാന്ത്രിക്കുകൊണ്ടോ. പണിക്കരുടെ ബുദ്ധിസാമത്യവും. കവിതാവാസനയും അറിഞ്ഞും അത്യന്തം സഭന്താഷികകയും, അവിടുത്തെ തുടടെ എപ്പും മക്കല്ലാനിച്ചു തന്നെ താമസിക്കാനും പഠിക്കാനും കല്പിച്ചുനബദിക്കകയും ചെയ്യു. പണിക്കരുടെ പിന്നെനാലതു വിദ്യാഭ്യാസം മുഴുവനും അവിടുത്തെ

അട്ടക്കൽത്തന്നെന്നാണുള്ളത്. അവിടെ മുന്നനാലു കൊല്ലേണ്ടോളും താമസിച്ചു രോറും അള്ളിൽ അരയാവധ്യം വേണ്ടുന്ന അംഗീകാരം പ്രത്യേകിച്ചു സംസ്കൃതത്തിൽ നല്ല ലോകവ്യുദ്ധത്തിയും സന്പരിച്ചു. ഈ തുട്ടത്തിൽ തന്നെ തന്നും തിരമന്നല്ലിലെ മക്കളുടെ അട്ടക്കൽ യമാവശം ഇന്ത്യിച്ചു, പഠിച്ചുകാണ്ടാനെതിനാൽ ആ ഭാഷയിലും ഇന്ത്യൻ സാമാന്യമായ ഒരു പരിപ്രയം സന്പരിക്കാൻ സാധിച്ചു. ഇതുമാത്രമാണുതന്നെ ബാലക്കുജ്ഞപ്പുണിക്കുക്കും ഗ്രാമരുഖും സിലുച്ചു വിദ്യാ ഭ്രാന്തം,

‘സന്തതന്ത്രയത്പരാനായ പണികൾ, പിന്നെ വളരെ താമസിക്കാതെ കോവിലകങ്ങൾ പരമതയാക്കി ജീവിതയുമായി താനോ ഒന്നു ചൊരത്തിനോക്കേ ണമെന്ന നിശ്ചയിച്ചു പൂരപ്പെട്ടു, അനും ശ്രീമാൻ പി, ചെറു കുഞ്ഞി റവർകൾ തുട്ടിവച്ചെത്തുറിൽ നിന്നും ‘കേരള ചിന്താമനി’, എന്നൊരു പത്രം പൂരപ്പെട്ടവി ക്കവാന്നത്താഹിക്കൈക്കയാണുതന്നെ. പണികൾ ആദ്യം കയ്യലാക്കിയ ആളുകൾ അതാണും. അപ്പോൾ കുഞ്ഞിച്ചു പത്രപതിനെടുവയ്ക്കു മാത്രം പ്രായമായിരുന്ന ഈ യുവാവർ ചിന്താമനിമന്ത്ര ചിന്തപ്രലമ്പമായി സിലുച്ചു ശക്തി നിമിത്തം അന്നത്തെ ഭക്താധികാരികളോടും സാമാന്യമായും, കൊച്ചിരാജ്യത്തെ ഉദ്ദേശ്യം നിന്നും പ്രത്യേകമായും ചൊരത്തുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അന്നു കൊച്ചിയിലെ ‘വനചക്രവർണ്ണി’, എന്ന പറയ

പ്രേരിതന ചെട്ടിയശാഖയും തൃഞ്ചരജും അട്ടിഫോടിക്കാൻപോലും പണിക്കതെട ശാഖാൾക്ക് ദക്ഷിയുണ്ടാവിതനതായി പാശപ്രേചനാട്ട്. രണ്ടുനിക്കാലിലും ഇംഗ്ലീഷിൽ കഴിത്തെശ്ശേഷം പണിക്കൾ മലബാറിലേക്കെതന മട്ടാണി, അധികം താമസിക്കാതെ തിരുവിൽനിന്നു ചില മാനുക്കാരുടെ സഹായത്തോടുള്ള ‘മലബാറി’ എന്ന ഒരു പത്രം തുടങ്ങാം. അതു കുറച്ചു കാലതേ നടത്തുവൻ സാധിച്ചുള്ള ഏകാലം അതു ചുംകാലം നമ്മുടെ ഭരണാവന്നതാണ് നെറ്റി അററക്കരണങ്ങളെ നിർഭ്രാം ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു കൊണ്ടാണിക്കുന്നതു’.

സ്വത്തേവതന്നു കുഞ്ചാത്രനായ പണിക്കർക്ക് ഇതിനിടയ്ക്ക് അത്രോഗ്യത്തിനു വലിയ ഉട്ടവു തട്ടിയിരുന്നു. എന്നിലും, ഒഴിവുകൾക്കണ്ണജോടുള്ളടച്ചിയ ക്ഷയം ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പ്രത്യക്ഷമായി. ഉടൈന തന്നെ ചികിത്സയ്ക്കായി ഇവിടെ വൈദ്യശാലയിൽ വന്നു. അനു പണിക്കർക്ക് ചെറുപ്പമായിതന്നതിനാലും, ചികിത്സ അദ്യംതന്നെ നിജ്സ്രഹണയോടുള്ളടച്ചി തുടങ്ങിയതുകാണ്ടും നാലഞ്ചുമാസത്തിനുള്ളിൽ ദീനം കീരു സുവഹപ്പേട്ടു, പക്ഷേ, ഇനി ക്രോക്കാലം നല്ലവ ശീം സുക്ഷിച്ചിരിക്കാതെപക്ഷും വീണ്ടും ഇതു വരുന്നതുപുംബന്ധം, അങ്ങിനെ വന്നാൽ അധികം അപകടമുള്ളതുകാണ്ടും വല്ല തകരാറും കണ്ണാൻ ഉടൈന ഇവിടെ വന്നു ചികിത്സിക്കണമെന്നും ജേദപ്പുൾ (പി. ചുമ്പു്. വാരിയർ) അനു പറയുകയുണ്ടായി.

வீராமாலும் வதவானத்தை வசூலித் தண்டக
யிலும்போ. ஸபலூகாலத்தைத் தொகை அலுபாஸ்
முதல் பள்ளியைகள் ஏடுக்காத ஸபானிரதேக்க
போகி ஒவ்வொரு தாமஸி ஆ. வீராம் ஹதிகி
நஸ்தி, பூர்வம் நக்களை காஷ்ணத்தைகள் அரியாக்
நாயுதியிலும்போது கை கருமதித் தாங்க ஹதங்க
கஷி சூத்திரங்கள் தாக்க புதான மான என்ன
பாத்துக்காளுக் பள்ளிகள் பலபூஷா ஹவிட
வேங்கர அநுக்கால் வரிக பதிவுள்ளதிடங்க. அங்க
நெங்கள் ரளைத்துக்கீ பத்துவர்த்த நதைபூரி
பலதும் அதோபிக்கைக்குள்ளாயிடுவாத். கைகாலத்து
கேந்திரை ஹூ புதங்க (பேராந்த) ஏராவும்
புயாமாயிடங்கவாங்க, வீளைம் நழக்கத்தைகிடை
அஞ்சித்தீர்க்கேள்வைகள் நெங்கள் உடேஶி ஆ. மல
யாத்தித் தில புதேயக விஷயங்களை புதிய
கிடை பத்துங்களை பூரபூஷங்கத் ஹவிடை
நாக்கால் கை புதிதிடப்பதுக்குடி அநுபுமாயி
நழக்கிவிடைகள் பூரபூஷவிகேள்வைகள் பள்ளி
கள் நிற்குமிக்கால், அதுபுகாரம் “திந்வு
ததாந்தவீபாக” என்கால் பதும் புமமாஸங்கந்து
திதி துடன்வைகள் தீர்ச்சுபூஷத்துக்கால் சென்று.
வீராம் அதிகாலத் திலூ ஏற்புாடுகளும் பூர்த்தி
யாக்காத துடன்வியால் ஹாஸ்தி முடன்வீதூகாங்கால
நெங்கள், அதுகொங்க ரளை முடிநா கொல்கொள்கு

നമ്മൾ ഇതിനു വേണ്ടുന്ന മൂലധനം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ണ
മെന്നും മറ്റൊരു നിശ്ചയിച്ചുണ്ട് അനുബന്ധം ഒരു
വിൽ തക്കിൽ പിന്തിത്തും. അധികം താമസം
കാര്യത പണികൾ കൊച്ചിക്കപ്പോയി എന്ന കേട്ട്,

അവിടെ ചെന്നക്കുട്ടി ചില മന്ത്രങ്ങളുണ്ട്
'ചക്രവർത്തി' എന്നാരംഘ്ക്കാം സ്ഥാപിപ്പിക്കുകയും,
ആ പേരിൽതന്നെ ഒരു പത്രം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യു.
അതിലും പണികൾ തന്നെ ശക്തി മുഴവൻ പ്രകാ
ശിപ്പിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. അഞ്ചിത്തു നന്നിൽചിലപ്പാ
നംകൊല്ലും കഴിഞ്ഞു, അപ്പോഴേക്കും ആദ്യത്തെ
ദോഷം പൂർണ്ണാധികം ശക്തിയോടുകൂട്ടി രണ്ടാമത്തും
ബാധിക്കുകയും, ക്ഷമാഭ്യർഥിയാണെന്നും തീരു
ശവശാനാധിത്തീരകയും ചെയ്യു. ആദ്യം ചില ദിക്കി
ലെല്ലാംപോയി പല ചികിത്സകളും ചെയ്യുന്നോക്കി.
അതുകൊണ്ട് ഗ്രാമമൊന്നും കാണാതെ ദീനം വളരെ
മുർച്ചരിച്ച നിലയിൽ ഒരുക്കം ഇവിടെത്തെന്നവനു.
പിന്നു രണ്ടുന്നു മാസത്തോളം വൈദ്യരാലയിൽ
നിന്നു സകല ചിലവുകളും കൊടുത്തു ചികിത്സാചു
നോക്കി, പണിക്കരുടെ അട്ടുന്നും സഹായത്തിനു
വേറെ കരാളും കൂടുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നു, ദീനം കുമ്ഭത്തിൽ
ആശപാസമാണുണ്ട് പണിക്കുക്കും തോന്തിയിരുന്നതി
നാൽ ഇന്നി സ്വന്ദര്ഹിതനും പോയി ചികിത്സാ
ചും മതി എന്ന നിശ്ചയിച്ചു പണിക്കരുടെ

അല്ലെങ്കിൽ മകര മലയവിൽ എടുപ്പിച്ച് ഉംഗത്തേക്കു ചോക്കും, വഴിക്കും ഒരു കഥാധകരാറിനേരു മലയവിൽ തട്ടിയതോടുള്ളി പാനിക്കുക്കും ഒന്ന് വിലക്കാറി എന്ന തോന്തരക്കും, വിട്ടിൽ ചെന്നിട്ടു അഞ്ചു മാറാതെ അല്ലെങ്കിലും തിന്നാതുള്ളിൽ അഞ്ചു മാറാതെ അല്ലെങ്കിലും തിന്നാതുള്ളിൽ അഞ്ചു മാറാതെ കാലഗതാ പ്രാപി ക്കുകയും ചെയ്യും.

പാനിക്കൈരുടെ ഈ അകാലമരണത്തിനു കാരണം സാമാജിക്കാരം നാക്കുന്നപും ‘അവിത്തമായ’ ജീവിത മാണസനു പാശാം, ഭക്ഷണത്തിനാം മാറ്റം കുത്യ മില്ലായ്ക്കും, ശൈത്യയിൽ കവിതയു ശൈരാദിപാനാം, അവിത്തമായ മാനസികവ്യാഖ്യാമം ഈ വകുശാണും ഈ വേഗത്തിൽ ഈ ദ്രോഹരൂത അപകടത്തിൽ ചുട്ടായ്ക്കും

‘സാഹസം വേഗസംരോധഃ

മുണ്ടുജഃഭ്യേ ചസംക്ഷ ശഃ

അന്നപാനവിധത്യാഗഃ

ശ്വരപാരന്ത്യസ്യ ഘേതവഃ’

ക്കും ഉത്തിനു പറഞ്ഞ ഈ നാലു കാരണങ്ങളിലും പാനിക്കൈരുടെ ജീവിതത്തിൽ പരിപൂർണ്ണമായിരുന്നു. എത്തിനധികം വായുമോ? അതിനുമേച്ചാം പാനിക്കൈരുടെ അവധ്യം വരാവുന്ന അപത്രകളിലുണ്ടാണെന്നും അല്ലായ്ക്കും വുകയാണെല്ലാം, ഈ തപാത്തായും വായ്ക്കും ദുഷ്പാദം ദുഷ്പാദം കാഞ്ചിത്തുടി ബാലകളിലുണ്ടാക്കരു ലോകരംഗത്തിൽനിന്നും മരഞ്ഞകയും ചെയ്യും.

പാനിക്കൈരുടെ ജീവിതചത്രങ്ങളും സാഹിത്യമാം

തന്നെയായിരുന്നു. ഓരോ കാലത്തായി മുൻ പറ്റി നാളുടെ പത്രാധിപത്യം മാത്രമല്ല, അതിനെ സാഖ്യം സിച്ച സകല ഭാരങ്ങളും പണികൾ തന്നെയാണ്.⁹ പ്രായണ വഹിച്ചിരുന്നതു്. അബ്ദാക്കെ മരോരോ പത്രങ്ങളിലേക്കും മാസികകളിലേക്കും ചീല ഗദ്യലേ വന്നുള്ളും കവിതകളും മുഴുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പണിക്കരുടെ ഗദ്യലേവന്നുള്ളാം ഇപ്പോൾ ശ്രേം ക്കവാൻ സാധിക്കുമോ എന്ന സംശയമാണ്. ‘മല ശ്വാരി’യുടെത്തുക്കിലും ഒരു ഫെഡർ സന്ധാദിക്കണമെ നാവെച്ചു ഞാൻ റണ്ടുകൊല്ലുതേരുളും ഗ്രമിച്ചും കുംഭി, സാധിച്ചുപ്പും. ആ പത്രമോ, പണികൾ നടത്തിയിരുന്ന കാലത്തെ കേരള ചിന്താമനി, ചക്രവർത്തി ഇം പത്രങ്ങളോ ഇപ്പോൾ വല്ലവരുത്തേയും കൈവരം തെളിയിട്ടും അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേവന്നു തിരഞ്ഞെടുത്ത പ്രസിദ്ധമപ്പെട്ടതുന്നതു നന്നായിരിക്കും. പണിക്കരുടെ വാചകങ്ങൾക്കുള്ള ഹാജ്രസ്സും രീതിയും കന്ന വേഗതന്നെന്നാണ്.¹⁰

ഈ കരശ്ചാന്ന പരയാനുള്ളതു പണിക്കരുടെ പദ്ധതികളേ പററിയാണ്. കൂമാരണ്ണാതുമാല, ഇന്ത്യമതീസപ്പയംവരം നാടകം, നാഗാനദി, മൺിപ്പ് വാളും, കൂമാരചരിത്ര നാടകം, ഭാഷണസൂക്തിമുക്താമണിമാല, മനവിങ്കുമീയം ഇന്ത്യാനെ ആറു കൃതികൾ പണികൾ ആദ്യകാലത്തു്, അതായത് പതിനെട്ടുവർത്തുണ്ണിനും, ഏഴുതീരുള്ളതാണി എന്നാറായും. ഇതിൽ

കമാരന്നോത്രമാലയും, കമാരചരിത്രം നാട് കുവും താൻ കാഴിട്ടുള്ള അവ രണ്ടും അച്ചടിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നും നിശ്ചയമില്ലെന്നും കമാരന്നോത്രമാല ഒരു നൂവലായിരിക്കണമെന്നും പേരുകൊണ്ടു വിചാരിക്കണണിയിരിക്കാം. കമാരചരിത്രം ഒരു നാടകംഖാജണനു പണികൾത്താനു പാണ്ഠരാഡു ക്രോർമ്മയുണ്ട്, സംസ്കൃതത്തിൽ ഒരു പ്രാചീനസാഹിത്യഗ്രന്ഥമായ പ്രതാപദാത്രീശാസ്ത്രിന്റെ ചരാചരിപിടിച്ചു ഭാഷയിൽ എഴുതാപ്പട്ടിക്കൂളി ഒരു സാഹിത്യഗ്രന്ഥമാണ് ‘മാനവികുണ്ണിയം’. പ്രതാപദാത്രീശാസ്ത്രിൽ പ്രതാപദാത്രീ മഹാരാജാവിനെ നായകനാക്കിയിട്ടുള്ളതുപോലെ, കുറിഞ്ഞുപോഡു കടത്തുന്ന പോർള്ലാതിരി ഉദയവർമ്മ ഇളയതന്നും തിരുമന്ദപ്പിലെ നായകനാക്കി പറേതനാഡു കെ. സി. നാരാധനറ്റ് നമ്പ്രാരവർകൾ ‘ഉദാലകാരം’ എന്നാൽ കൂതി ‘കവനോദയ’ത്തിൽ മുന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിങ്കാണിതുവെല്ലോ. അതിനെതിരായി, വിദ്യാർഥി മാനവികുണ്ണ എടുന്നതന്നും തിരുമന്ദപ്പിലെ നായകനാക്കി പണികൾ എഴുതിയതാണ് പ്രതാപദാത്രീ. ഇതിലെ പല ദ്രോക്കങ്ങളും പണികൾ എന്ന ചൊല്ലിക്കേൾപ്പുറ്പിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട് ഇതും കണ്ടകിട്ടില്ലെന്നും.

നാഗാനദവും, ഇന്നമനീസപ്പംവരവും, ശ്രീവാസ്തവാശ്വരം എന്ന കൂതിയും കവനോദയത്തിൽ തന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിട്ടുള്ളതാണ് ‘ഭാഷാസ്നേഹി’

രുക്താമണികാല്, പട്ടാപിഡിൽ റിന് പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ഒരു ഫിറീയിങ്ങൻ ‘സാഹിത്യചിന്താഖണ്ഡി’യിൽ ‘ചില നീറിസാരങ്ങൾ’ എന്ന തലവാചകത്രതാഴ്ത്തി പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയ ഒരു ശതകമാണ്ണനാണ് എന്നു വിചാരിക്കുന്നത്. അതല്ലാതെ, ഈ പേരിനു യോജിക്കുത്തക മരീറായ കൂതിയും പണിക്കരേഴ്തിയതായി പറക്കേണ്ട പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിക്കാണുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. പണിക്കരേണ്ട ബാല്യകാലത്തെ ആറു കൂതികളിൽ ആദ്യത്തെ മൂന്നു കണ്ടക്കട്ടാത്തവ കഴിച്ചു ശേഷം മൂന്നു കൂതികൾ ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

ഈതുകാതെ, പണിക്കരേണ്ട കൂതിയാണി ‘സാമ്രാജ്യഗീതാ’, എന്ന പ്രേരണാച്ചത്തി ഒരു ചെറുപ്പുകും മുമ്പ് ഇവിടെ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുകൂടിയായിട്ടുണ്ട്. സാമ്രാജ്യഗാമ, ഭൂപാലമംഗളം, ഹാനോവർരാജവംശാവലി എന്നീ കൂതികൾ അതിലുള്ളതുതന്നുണ്ടെന്നു ഇംഗ്ലീഷുക്കരിലും ചേർത്തിട്ടുള്ളത്. ഇതൊന്നുമല്ലാതെ, ദേവീസ്തുപം, ദൃഢാശ്ചകം എന്നിങ്ങിനെ ഒരു സ്തോത്രാഞ്ചലം, ‘നിരു’ എന്ന ഒരു ചെറുകൂതിയും ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്താണുന്നത് കേരളചിങ്ഗാമണി, സുദർശനം എന്നീ മാസികകളിൽ മുമ്പ് പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയവാക്കുന്നു.

തെ വിലാപം, വിശ്വരൂപം, മക്കിഗീത ഇങ്ങിനെ ദാർശന കൂതികൾ ഇതിൽ കാണുന്നതു മുമ്പ് ‘കവ്യം

കൈന്തും'യിൽ പ്ര സി ലു പ്ലേ ട റൈറ്റു ഇള താ കു നു, ഇതിൽ 'മകിഗീത' എന്നതു ഒരു കിളിപ്പാട്ടാണ്. ഒന്നം രാജ്ഞം ഭാഗണ്ണഭായി തിരിച്ചിട്ടുള്ള ഈ വണ്ണ തൃതി പ്രാപ്തവിക്കുന്നാണെങ്കിലും പതിപ്പാഡിച്ചു വെവരാ ഗൃത്തിലേക്കെ യഴികാണിക്കുന്നു, തന്റെ പ്രാണപ്രിയ വിഷചിക പാടിപ്പെട്ടു പെട്ടുനു മരിച്ചുതു। കൈപാറാ ഒരു മുഖാവദം ചെയ്യുന്ന വിലാപമാക്കുന്ന ഒരു വിലാപത്തിലെ വിഷം, 'വിശ്വദ്രുപ'മാക്കുന്നു, നമ്മുടെ ചുറും കണ്ണുകാണ്ടു കാണാവുന്ന പ്രതിവിലാസം ദാന്തിം ശരായാമു ഒരു പ്രതിവിലാസം ദാന്തിം സ്വമാക്കുന്നു. ഓരോക്കൻഡർ, വർഷ്യനകൾ, മംഗളങ്ങൾ, ശ്രൂംഗാരഘ്രോക്കൺഡർ ഈ വക്ക് സാധാരണ കുവിതാപദ്ധതിയിൽ പണികൾ അനാവദ്യമായി വളരെ ഭൂമിച്ചിട്ടുണ്ടോ തോന്നുന്നില്ല. അമ്മവാ വല്ലതുമുണ്ടക്കിൽക്കെന്ന അതൊന്നും എന്നിങ്കു കിട്ടിട്ടമില്ല.

ആയുഗിക ഭാഷാകവികളുടെ ത്രിഞ്ഞിൽ പണിക്കണ്ണോട് കിബിപിടിക്കുത്തക്കു കവികൾ അത്യന്തം മുൻപുഡിമാണുന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾ മനസ്സിൽനിന്നി വായിച്ചിട്ടുള്ള പക്കായാം. പണിക്കുത്തെ ആദ്യകാലത്തെ കവിതകൾ സാധാരണയിൽ കവിത്തെ മുന്നുള്ളവയായിട്ടില്ല, എങ്കിലും ചീഞ്ഞ ലഭ്യങ്ങളിൽ ചില പ്രത്യേക മുന്നങ്ങൾ ആ വക്കയിലും കാണാതിരിക്കുമെന്നും. പണിക്കുത്തെ തൃതീകളിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതു ഒരു വിലാപഞ്ചം, വിശ്വദ്രുപം, വും

തന്നെയാണ്, അതിനുകൾമാം നിരീക്ഷണം, അവയാന്തേരുള്ളടിയ ഭാവന ഇവാണ് പഴാക്കേതെ പ്രദത്യുക്തകർ, പ്രതിയുടെ നാനാവിധിങ്ങളായ ഭാവ ഭാവങ്ങളെ നമ്മുടെ കവി എത്രതോളം സൂക്ഷ്മമായി കണ്ണഭരിച്ചാണോ, അവരെ നമ്മുടെഫലവിൽ വീണ്ടിനെ അനുഭവപ്പെടുത്തി കാണിച്ചതനിട്ടുണ്ടോ മേൽചറഞ്ഞ രണ്ട് കുട്ടികളിൽനിന്നും സാഹിത്യരസികനാർക്കാറിയാം, പ്രക്ഷാശനങ്ങളുടെ പുതുമയ്യും അത്രപോലെതന്നെയാണ്. അനവധി പ്രംബാം ചർപ്പിച്ചപ്പുണ്ടോ ചെങ്കുട്ടിള്ള വസ്തുക്കളെ വീണ്ടും അതേ നിലയിൽതന്നെന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ കവിതയും പക്ഷം അവരെ ഏറ്റവും ഒന്ന് മിനക്കി ചുന്നമാറ്റാം ഭാവിച്ചും കൊണ്ടുവരുന്നവരാണുള്ളൂ നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ കവികളുമാണും. അതല്ല പണികൾ ചെങ്കുട്ടിള്ളവരുതന്നോ, പഴമതിൽ സപാടു കരഞ്ഞതെന്നും വലിച്ചുറിഞ്ഞു, പുതിയ സാധനങ്ങൾ കിട്ടുന്നു തേരുള്ളും ശേഖരിച്ചു്, ആവക്കൈള്ളാം അവന രോച്ചിത്വമായി നല്ല പുതിയിൽ പാകം തെറ്റാതെ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വിളവിന്തന്നാറുകൊണ്ടാണ് നമ്മുക്കു നല്ല തച്ചിയും രസപും തോന്തന്നെതന്നോ രസജ്ഞന്മാരോ കൈ സമ്മതിക്കുമെന്നാണുവൻറ വിശ്വാസം.

അഗാധമായ ബൃഥിയും അതിനന്നും വാസനയുള്ളും ഇം കവി കുട്ടികാലംതുടി ജീവിച്ചി

தெனக்கிழ் பலதரத்திலாலும் புதுதலையே சில
சிறுணர்கள் ஹபிடு நழகை கட்டு கூடுதலை நீ.
என்னால் சிறுகளின்மொன்றானாலுமிலை ஹபிடு சில
க்குத் தென்னால் வாடருண்ணாவாவான் ஹபுவதமாலும்
நன். பக்ஷி, செவை மரைாத வியமானால்லு
தீர்த்துபூட்டுதலையும். அது சுக்கிகை ஸகலவும் கீழ்
பூட்டிரிக்கொல் ஹபூட்டுக் கிடு?யனுகொன் நமக்கு
இல்லைபூட்டு, கஷின்னுபோய் கவி கூட ஸரி யே
அதுவான் நிதியான்தீவு புதுமீக்கமானும்
ஏன்றுதான்.

கோட்டை தல்,
98 ஹபுவிகங் 10-ாம்ர- } வி. வி. குஜ்வாரியர்

ഇന്ത്യമതീസ്പദ്യംവരു

ഒന്നാമങ്കം

ധാരാളം ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കെയുമണ്ണയുകില്ലോ

തെറവയോഗത്തിനാലു-

പ്രാരാവാരം കടന്നിട്ടതില്ലെ വല്ലതാം

ലക്ഷ്മിൽ ചേന്നശേഷം

പോരാട്ടിക്കാന്തരയത്തൻ കരതലഗതയാ-

ക്കീഴു രത്നപ്രഭാതമാ-

വാരാണിപ്രാത കാത്രോൻ പുതസുവമതള്ളു

പാക്കിലാ രാഹഭദ്രൻ.

അറുയുമല്ല,

മിന്നം ശ്രദ്ധാക്ഷമാല്പം തിരള്ളമൊരു കരം,
പുന്നുകാടീതിയുമം

ചീനം കൈ രണ്ട്, വേറിട്ടാൽ കരമിവയാം
നാലു തുഞ്ചക്കെള്ളാട്ടം

എന്നം കയ്യഹാരപുഷ്പത്തിന നടവൻ. 1യാം-
ച്ചാദ്ധാവക്ക്രത്തേജ-

ബുന്നം നാണാംകൊട്ടക്കം പ്രഭഞ്ചാട്ട വിലസും
കാര്ത്തി കാമം തരട്ട്.

(നാമ്പ്രയത്തിൽ സുത്രധാരൻ പ്രവേശിക്കുന്ന)
സുത്രധാരൻ. (അണിയറയ്ക്കേരെ നോക്കിക്കണ്ട്)
ആണ്ടു! വേഷധാരണം കഴിത്തുവെങ്കിൽ ഈ
ഞാട്ട് വരികതനെ,

ടടി- (പ്രവേശിച്ച്). ഈതാ നോൺ എത്തിപ്പോയി. ഈനി
എത്തു ചെയ്യേണമെന്ന ആത്മൻ കല്പിക്കുക,

സുത്രാധാരൻ- അതികീത്തിമാനം അതെപ്പുംവാരാശി
യുമായ വിഭാഗം മാനവിനുമ ഏട്ടുന്ന് തന്പരാന്
തിരുമന്ത്രിലെ ക്ഷണാനപ്രകാരം ഈ ഇവിടെ കൂ
ടിയിരിക്കുന്ന ഈ സാമാജികന്മാരെ ഭവതി കാണു

നീലു് ഇഴ അവഗാർത്തിൽ നാം സഹായകരായ ഇവരുടെ വിഭാഗത്തിനു് ഒരു മുത്ത നാടകരം അഭിനയിക്കുന്നതു തന്നെ ഉചിതമായ കൃത്യം.

നടി- എന്നാൽ എത്ര നാടകമാണു് വേണ്ടതു്?

മുട്ടാം വേണ്ട മിച്ചക കാട്ടവതിനായു്

പോതനമട്ടിൽ കമ്പ-

കക്കും ലക്ഷ്മണവും തികഞ്ഞു വിലസും

നാട്യം നടിച്ചുണ്ടാം

കും സംശയമില്ലതീ, നിത്രമറി-

ചുനാകിലിനാം പണി-

പുളിഞ്ഞാക്കിയ കീതിപോകമതിനാം

ലാക്കായ്യുമോതോതണാം.

സ്വത്രാധരൻ- അതിനൊന്താണു് ഇതു ആലോചിപ്പാനെള്ളുതു്? നാം കുറച്ചുകാലംമുമ്പു അംഗ്രേസിച്ച തീർന്നതും വിദ്യാർഥി മാനവിന്റെ നടത്രാൾപാട്ടു തന്നെ തുരാൻ തിരുമന്ത്രാല്പിലെ ശിഷ്യരാം ബാലകവിയുമായ വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപുണികരും ഉണ്ടാക്കേണ്ടതുമായ “ഇന്ത്യമതീസപ്രയംവരം” എന്ന തവിന നാടകരത്തെന്നാവശ്യം. പരക്കു, ഭവതിചരിപ്പും ചോദിച്ചിട്ടുള്ളതുമാതിരിയൈക്കു ഇത്യാൾ

കട്ടിയപ്പേ? മറ്റു പ്രൗഢാടകങ്ങളുള്ളപ്പോൾ
ഇതെന്തിനാണ് അ ഭീന യീരീക്കുന്നതു് എന്നും
മറ്റൊരുള്ള ക്രത്സ്ത്വങ്ങളെക്കാണ്ടു അരങ്ങു മുഴി
പ്രിക്കവാൻ പൂർപ്പൂർവ്വം എന്ന് ഉച്ചരം പറക്ക
യില്ല.

നടി— ഈ നാടകവാദിഷ്ഠത്തിൽ എന്ന് അഞ്ചിനേ
ചോദിപ്പാണോ വിച്ചാരിച്ചിട്ടില്ല, എതാധാല്ലോ
ഇതാശ്ശതു് വളരെ നന്നായി.

പുതിയൊരുവിധമിച്ചരിതം
മതിമാൻ നേതാവു വസയുവരാജൻ;
കുതിമണി വിക്രമഭൂമി—
പതിശിഷ്ടൻ കവിയുമൊരു ഗ്രന്ഥമിലം.

ആക്കാർ അന്തരകരണിയത്തെ ആയ്ക്കൻ
ആജ്ഞാപിച്ചാലോ.

സൗത്രാരൻ— ഈനി കണ്ണാനറകരമായ ഭവതിയുടെ
ഗാനംതന്നെന്നാക്കട്ട.

നടി— എന്നാൽ എത്ര ഒരുവിനെന്നാണ് എന്ന് വർ^{ജി}ക്കേണ്ടതു്?

സൗത്രാരൻ— അതിനെന്നതാണ് സംശയം? ഈ വസ
ന ഒരുവിനെത്തന്നെ— ഈപ്പോളിതാ ഭവതി കാ
ണാനില്ലോ?

നെന്നായ് ശ്രോഭിച്ചു മല്ലിലതകളുടെ നൃം-

പുഞ്ചലരക്കാക്കയുമു—

ങ്ങനാക്കത്താനല്ലും ബത! പുത്രളിരാ—

മോഷ്ടുന്നേപുട്ടുട്ടും

നെന്നായ് തെക്കായ ദിക്കിനെന്നു പച്ചവിഭഗ—

പ്രോലെ മാരപ്പസംഗ—

തതിനായി ചുററിയെത്തു നിറ മുട്ടു ചവനൻ

കണ്ടിരോ കൊണ്ടംവേണീ?

നടി- ശരിതനന (എന്ന പാട്ടം)

മാസ്യജജരിയായിട്ടും മുല കല്ലു—

കിരക്കാണ്ട നൽതാമര—

രപ്പാസ്യവാം മുവമന്ത്രം ത്രം ലതയാം

തകയ്യിളകിത്തപാ

വസ്യാളുന വസന്തലക്ഷ്മി ക്ഷമിലിൻ

പാട്ടായ സംഗീതമി—

ട്ടുവാട്ടും പൊടി പാററിയിണ്ടിനെ മിര—

ടീട്ടും നാണ്ടാക്കേയും,

സുത്രധാരൻ- അമ്മേ! ശാന്തം വളരെ വിശ്രേഷമായി.

എന്നെന്നാൽ,

നുത്രസപ്രഭാവമിയല്ലെന്നാൽ നിരന്തരം

അതാംവെടിഞ്ഞു സഭ്രൻ എദ്ദേഹം ഹരിച്ചു!

പ്രത്യപ്രഭാവമിയല്ലെന്നാൽ നിജ്ഞം സ-

അതാപ്രഭ്രഹ്മരന്നർ മനസ്സിനെപ്പാൽ,

അക്കട്ട്, ഇനി നമ്മക്ക പോവുക

(എന്ന രണ്ടാളം പോകി)

(പ്രസ്താവന കഴിഞ്ഞു)

രംഗം 1

(അന്നന്തരം രത്നപ്രകാശം സുകമാരനം പ്രവേശിക്കുന്ന)

രത്നപ്രകാശ് - ഹോ വയസ്യ ഈ ഉദ്യാനത്തിന്റെ ഒരു
ഭാഗി നോക്കു-ഹാ!

ചീരത്തയ്കളില്ലെ വെട്ടി വള്ളരെ-
ബ് ക്ഷേഷാക്കിയോരോഹരം

സമസ്യത്താഴെ വെച്ചുമട്ട പുതുതാ-
ക്കിടന്നിതുപ്പിതി മേ;

വാരണ്ണീവരദേഹവണ്ണമിയലു-
നോരിപ്പനീർച്ചുവക-

അതാരത്യന്ത സുഗന്ധമേകിയിവന
സപ്താധിനമാക്കുന്നതേ।

അംഗരയുടെ,

ഒന്നായിരുത്തവസരം വിരഹമാ—

ന്തിട്ടും വസന്തപ്രീയൻ

വന്നാനെന്ന നിനച്ചുമുള്ളവാ—

യീഴ്ദും പ്രമോദത്തിനാൽ

നന്നായ് പുഞ്ചിരിത്രകിട്ടുന്നാൽ വന

ശ്രീ തൃശ്ശൂർ ഭരതദാഡി

ഒന്നായിപ്പും മല്ലമൊട്ടക്കളെന്നി—

ക്കൈക്കും ചിത്രഭൂമി

സുകമാരൻ— ഇവിടുന്ന കല്പിച്ചതു ശരിതരെ. ഇതാ
ഇവിടെ,

തത്തിക്കളിച്ചു ചിലപ്പുവിശ്വാസം നുറേൻ
കൊതകിക്കെടിച്ചു കളന്നാദ്ധ്യതിർത്തു പാരം
എത്തിപ്പറന്നിഹ വരം പ്രിയമാരോദാത്ത
മുത്തിൽപ്പെട്ടു കളികളിണ്ണാൽ കാഴ്ചയന്ത്ര.

രത്നപ്രഭൻ— സഖേ! സുകമാരി ഇന്ന് കുറുമത്താകം
ഹോക്കു.

തിന്തികരപ്പു പരവത്തി വിളങ്ങിട്ടും—
രിന്താത്തരം വലിയ ശോട്ട് വഹിച്ചാണ്;
പൊന്തിത്തറിച്ചുടെ വീണ ജലം കടിച്ചു
മുന്തിക്കളിക്കുതിരെജ്ഞ് തെച്ചാതി നോക്കു.

സുകമാരൻ— ഓ! എന്ന കാണഗണം. ഈ വസന്ത
കാലം ആരംഭിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഉദ്യാനം വളരെ
മോടിയായിരിക്കുന്നു. ഏന്നാൽ ഇവിടെ പണ്ട്
പണ്ണേ നടത്തിവനിതന വാസന്താസ്ഥവം
എന്നാണിനമുതൽക്കു ആരംഭിക്കാത്തത്?

രത്നപ്രഭൻ— സദേ! അതു പറയാം.

ഉണ്ടുമ്പണം പരമേന്നാൽ
പണ്ടുമുള്ളാൽ ചട്ടമാദരിക്കണം;
കണ്ടു വിനാശം താന്ത്ര
കൊണ്ടുകരാനാൽ ത്രജിക്കും വേണം,

അക്കഷാൽ “ഉദയനൻ” മുരലായ പൂരാതനാനാർ
ചെയ്യുവനിതന ഈ ഉത്സവംകൊണ്ട് ഭണ്ഡാര
ത്തിലെ മുതൽ ചിലവാക്കകയെന്നല്ലാതെ ധാരെ
ത പ്രധ്യാജനവുമില്ലെന്നുള്ള എന്നേറെ അഭിപ്രായ
ഉത്സാച അട്ടുനം ഫോജിച്ചിരിക്കുയാൽ ഇത് ഈ
കൊല്ലംമുതല്ലെ വേണ്ടെന്നുവെച്ചു താനറിത്തില്ല?

സുകമാരൻ— അണ്ണിനൊരു കൈ കേട്ട്. ചരിലർ ഇവി
ടേക്കും മനസ്സിന് ഏറ്റു ഒരു അസ്പൃഷ്യം

മൊയിച്ചിരിക്കുന്നതിനാലാണ് ഈ കൊല്ലം ഈ
അ നിത്യത്തിലെച്ചുതന്നും പ്രസ്തുവാക്കുന്നതു കേട്ട്.

രത്നപ്രഭൻ— (സപ്പഹതം) എന്നർ ഏതുയും വിശ്വാ
സപാത്രമായ ഇംഗ്ലീഷ്യത്തെയുംകൂടി മറച്ചുവെച്ചി
തന്ന ഈ കമ ലോകപ്രസിദ്ധമായിപ്പോണോ?
എങ്കിലും എന്നിക്കു പറവാൻ ലജ്ജകൊണ്ട്
അസാഖ്യമാക്കാൽ ഇന്ത്യിര പാക്കതനെ.

(പ്രകാശം)

നീരത്സസ്വയമെന്നിക്കൊരു ദേവമെ—
ഈംഗ്ലീഷ്യവാനിവിട്ടതിലുണ്ടു നീ;
പ്രിയധിനാൾ! ഭവാൻ ചിലരോതിട്ടും
പ്രിയവച്ചു മനസ്സിലുറയ്ക്കാലാ,

സുകമാരൻ— ഈവിട്ടനേന്തിനാണീ ധീരോദാത്തനാ
യിട്ടുള്ളടി കളരു പറയുന്നതു്? ഈവിട്ടതെത്ത സപ
ഭാവമാറാത്തനു ഈതിരെ എന്നിക്കു ദുഃഖമാക്കി
ചെയ്യുന്നു. എന്നെന്നനാൽ—

ഉത്സാഹകരവുണ്ടു് കാണുതയി തെ
കുത്യങ്ങളിൽ സർവ്വും;
സത്സാരസ്യമെഴുന്ന വാക്കുമത്തളി—
ചെയ്യുന്നതില്ലോന്നേ;

ചിത്സാത്രപ്രകാശാർ കൊതിച്ചുപ്പ്: ഒ ജ ന -

തെത്തേപ്പാലെയെല്ലായ്ക്കാഴ്ചം

വത്സാധിപ്രൗ! ചിന്തകാഞ്ചു ദിവസം

പോക്കുന്ന കഷ്ണു ഭവാൻ.

രഥപ്രഭൻ - (സപഗതം) ഇയ്യുൾക്ക് ഏംഗൾ മാതി
രിയെല്ലാം നല്ലവല്ലോ മനസ്സിലാക്കിക്കൈകാണ്ട്,
സുവക്ഷേച്ഛണ്ണനു പരാതുതെ നിപുത്തിയില്ല

(പ്രകാശം) സദേ!

ഇക്കില്ലോ വേണ്ട വരുളു തന്ന രക്ഷചയ്യും-
നക്കില്ലു വന്നും സുഹൃത്തു നീക്കുന്നു മേ,
ഈക്കില്ലു കീഴടങ്ങിച്ചു രേതുംപേരും
അക്കില്ലു ദിവേചകില്ലു നമുക്കേശഭാരതല്ലുഡ്യോ?

എന്നാലും മമ മിറു! രണ്ട് ദിനമാ-
യീയുള്ളവൻ തന്നു.

തുണ്ടാനാം മാതിരിരുത്തേളാരാധി പിടിപെ-
ഉറാം വധമിക്കുന്നതേ;

എന്നാലുംതിനുള്ള ഫേരു പരവാൻ
സാധിക്കുവാലും ഭവാൻ

கிளாணிவிரதை பாஸு நிலஷிக்.

பாரில் பறத்தீடாலா.

ஸுகமாரன் - கவுமே கவு! ஹதுவரை விஶ்வாஸாவ
றுமாளையா அடிமானிப்புதை ஏனெழுரியு
ஹவிடேக் ஹுவியமானோ அடிப்பாயா! தர
கேட்டிலூ.

தனபுதன் - ஸவே! தான் அனாதை கைக்கதறு,
ஏன்ற அடிப்பாயாக்காண்டலூ தொன் அனாதை
பாத்தறு⁹.

ஸுகமாரன் - அதிரிக்கை, மாஷ்யான தான் அரியாதை யாதை ஓவகாரளை நாஜி உள்ளக்காதல். அதுக்கை ஹவிடுதை ஓவச்சின்ற அல்லைக்கை அப்பாஸ்மயத்தின்ற வேறு ஹவிடேக்கத்தை அரிவுள்ளாறிக்களை. ஏது மஹாந்தொவங் தன்ற ஸுஷ்டுத்துக்களோடு ஸுப்பக்கேடு பரக்குயு, அவரில்கின அதின்ற புதிகாரத்தை கிடுக்கத்தை அஞ்சுவிக்கக்கூடு செய்யுமாடுகை. அதிகாக அவிடுந ஏனெழு அவிடுதை ஸுஷ்டுக்கைக்கையில் உஞ்செழுக ததி விசாரிக்கங்களைக்கை ஹு அப்பாஸ்மயத்தின்ற காரளை ஏனோடு பரதேங்கத்தை, ஹுகி அவிடுதை ஹவு, போலெ.

தனபுதன் - ஸவே! ஏரிக்க மேறு அரிவுள்ளக்கை லு வெஜிவாறி பரங்கதின லஜ்ஜ அங்கு

ദിക്കന്നില്ല. എങ്കിലും പ്രിയ സൗഹ്യത്വായ തന്നോട് ഞാൻ എങ്ങെന്ന മരച്ചു വെക്കുന്നു? അതുകൊണ്ട് സത്യം പറയാം.

ഇന്നാള്ളിലുറങ്ങി ഞാനന്നരവേ

തല്പരതിലെലാപ്പും കിട-

നനനാമഹപ്രിയപോലുറങ്ങിട്ടുമൊര-

പ്പുണ്ണക്കടിയെക്കണ്ട ഞാൻ;

നിന്നോരുന്നിട മെന്നും താന്ത്രം ചതുരപാ-

തതങ്ങാനമേ കണ്ടതി-

ലുന്നോരം മുതലീവിധത്തിലഭല്ലും

വന്നുത്തിയുള്ളത്തിലും.

ഈതെന്താണാനവച്ചു ഞാൻ വല്ലാതെ പരിഞ്ഞിച്ചു. ഒരുവിൽ ഈതു ആരോധ്യം അബ്ദിക്കേണ്ട നംബവച്ചു, ഞാൻ അവിടെ കിടന്നരങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഈതെന്തു അസംഭവമാണ്?

സുക്കമാരൻ... തിരുമേരീ! ഒസംഭവവുമില്ല. ഞാൻ കരച്ചു ദിവസംട്ടന്യ് കൊട്ടാരത്തിൽ പടിക്കല്ലേള്ള ആൺത്തറയിൽ കാരുകൊണ്ടിരിക്കുമായിരുന്നു. നല്ല ചാറ്റുകയുമുണ്ട്. അപ്പോൾ അതിനീര മുകളിൽനിന്നും ഒരു യക്ഷിനം യക്ഷി ചുംതമ്മിൽ ഇങ്ങിനൊരു ഒരു സംഭാഷണമുണ്ടായി.

യക്ഷി- പ്രിയോ!

എ നീരജാക്ഷിമണി! നമളിലൂളു വേദ്യാ-
ടിനിശിവൻറെ മഹതാൽ കരിച്ചിട്ടുണ്ട്;
അ ന്യാമമട്ടിപ്പരചച്ചയ്ക്കിലുമൊത്തു കണകാൻ
സന്ധ്യാസിമാത്രം വച്ചയ്ക്കുമസത്യമാമോ?

ആക്കയാൽ ക്രാനകാലത്രക്കു നാം തമിൽ
പിറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടിവരുന്ന ദ്രിബം സചാപ്പ്,
ഈ സഹാക്കാത തദ്ദിരിപ്പാനും കഴിയുന്നില്ല, എന്നു
ഈ ചെയ്യുന്നു?

യക്ഷി- പ്രാണപ്രിയാ! ഭൂതനായ ഒരു രാജാവിന്ദ കാ
ണാനു സമയം അങ്ങോടക്കു ശോചനാക്ഷി, വരുമെ
ന്നാലും ആ സന്ധ്യാസി പറഞ്ഞതു്?

യക്ഷൻ- അദ്ദേഹം, എന്ന ഇപ്പോൾത്തുന്ന പാർസി രാ
ജധാനിയിൽ ഒരു കൂതിരയാണി ജനിക്കുന്നണ്ട്.
നീ ഏതന്തും ശോചനോക്ഷിത്തിനും വേണ്ടതു ശ്രദ്ധി
ചുക്കൊൾക്ക.

യക്ഷി- അഞ്ചിത്തന്ത്രം, എന്ന അതിനും കാണാമത്താ
യി ഇവിടുത്തു രാജക്കമാരനും ഒരു കന്ദ്രകയി
ൽ അംഗരാഡം ജനിപ്പിച്ചു് ആ കന്ദ്രകയു
സപാധി നഷ്ടപ്പെട്ടതിയതിനാരുണ്ടോ, എന്തിനാരു
കുംഭാ ആ ഓമാരു ഒമ്പാണ്ട് ഇവിടുത്തുക്കു
ശോചനോക്ഷിം വരുത്തുന്നണ്ട്. ഇഞ്ചിരുന്ന അവർ

തമിൽ നിയോജനചെയ്യു അവിട്ടുന്ന പോയി. അതുകൊണ്ട് ഈരു് ആ ധക്ഷിഥുടെ വിദ്യുത്യാധി രിക്കണം. ഇവിടേക്കെ അന്ത്രപദ്ധതി കന്ദക എതാണ്ടാനിയുംബാൻ ആ ധക്ഷി പല കന്ദകമാരയും ഇവിടുത്തെ ശയ്യയിൽ കൊണ്ടുവന്നു കിടത്തിനോക്കിട്ടുണ്ടാശിരിക്കാം, അതിൽ ഈ പിട്ടുന്ന കണ്ട കന്ദകയാണ് അന്ത്രപദ്ധതിനു കണ്ട അവിതെത്തെനെ കിടത്തിയിരിക്കണം, അതിനുശേഷം ഇവിടുന്ന് ഉണ്ട് അവക്കു കാണുന്നവരെ കാത്തിനുന്ന, പിന്നെ അവക്കു യഥാസ്ഥാനത്തു തൊണ്ടപോയിരിക്കണം, അതാണ് ഇങ്ങിനെ അസംഭവമായി കാണുവാൻ കാരണം.

രത്നപ്രഭൻ -

ശരിയായിട്ടിരിക്കുന്നീ -

തുരീയാടിയ വാക്കെ നീ;

തെരീക്കുന്നവക്കുള്ളക്കാണ്ട്

തിരിക്കാനെന്തു വേണ്ടതും?

(ഒരു ശീപായി പ്രഖ്യാക്കുന്ന)

ശീപായി - യുവരാജാവു സഭ്രംബിഷ്ഠനാ വത്തിക്കേട്ട!

കൊട്ടാരത്തിലെക്കുഴന്തുള്ളന്തിനു മഹാരാജാവു
അതളിച്ചുള്ളിരിക്കുന്ന,

രത്നപ്രഭൻ— സദൈ! സുകമാര! ഇക്കാൽ ത്വർപ്പാറി നടക്ക കരാച്ചുള്ളടി രണ്ട് അസല്ലാപം ആവശ്യ മായിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും താതാജ്ഞനെക്കാണ്ട് അതിനു തടസ്സം വന്നിരിക്കുന്നവല്ലോ. (ശിപാരി ദയാട്) എന്നോ കൊട്ടാരത്തിലേക്കു വഴിക്കാണീക്കു,

ശിപാരി— ഇതിലെ; ഇതിലെ. (എന്ന മുന്നപേരും ചുററിനടക്കുന്നു)

സുകമാരൻ— ഖഹാരാജാവ് ആ സ്ഥാനത്തുനിന്നു ആ ലോച നാശാലയിലേക്കു എഴുന്നേള്ളുംവാൻ ഒരു ഷൈട്ടിരിക്കുന്നു.

പൊന്തിന്ന് ചുരുലെടുത്തിടാമിവ, നിവൻ
കൈവാളുക്കാ, മിവൻ

മുന്നിൽ ചരഞ്ഞുടൻ പിടിക്കുവ, നിവൻ
രണ്ടെച്ചയേപ്പറിടാം;

എന്തിമം പലതും പറഞ്ഞു പലതും
പായുന്ന തന്ത്രമീ—

മനുന്നനാമ! ഭവൽ പിതാവു മനുപീ—
ഒത്തിനേഴുന്നേരുപോയ്,

രത്നപ്രകൾ— നാദസ്പരഥതിന്റെ ശബ്ദം ഏകദേശം
അവസാനിച്ചതുകൊണ്ട് അച്ചുനം പരിവാരങ്ങ്
ളിം ആലോചനാശാലയിൽ എത്തിയെന്ന അന്നമാ
നിക്കാം.

സുക്ഷമാരൻ— ഓക്ഷോ! അതാ ഇരിക്കേന്ന; കാണുന്നില്ലോ?

സപ്പണ്ണത്താപ്പി ധരിച്ച തന്റെ തലയിൽ
തകാഭ്യും തോററിട്ടും

വണ്ണം ചേരുന്നാൽ കോട്ടമിട്ടതിനമേൽ
പട്ടാംബുരം കെട്ടിയും

പുണ്ണഹ്ന്യാകരഹൃം വൈഷ്ണവികളുടെ—
തത്രാസനാത്മയനായ്

കണ്ണം മന്ത്രിവച്ചപ്പിനേകി വിലസി—
ചീടനിതിത്തനുരാൻ.

(അനന്തരം യദോക്തവേഷനായ രാജാവും മന്ത്രി
മാരം പ്രവേശിക്കേന്ന)

(രത്നപ്രകം സുക്ഷമാരൻ നമസ്കരിക്കേന്ന. രാജാ
വു പിടിച്ചെഴുഴുന്നേൻപ്പിക്കേന്ന)

രത്നപ്രകൾ— ഞങ്ങളോട് വത്വാൻ ആജന്താപിച്ചത്
എന്തിനാണ്?

രാജാവ് - ഉള്ളി രത്നപ്പാർ

പണ്ണെ നമ്മുടെ പൂർണ്ണപരമാത്മവൻ

ചെയ്യുള്ളതാം ബാധ്യവം

കൊണ്ടെ നമ്മുടെ മിത്രമായി മന്ദം

ആദിപരാഥാധിഷ്ഠാനം

തന്നോടീടിവിടെത്തരേണ്ടെ വല്ലതാം

കമ്പം തരാതുൾച്ചദം

കൊണ്ടെന്നും രിപുരവന്നപോലെ നിവസി -

ചീടുന്ന കൂടും മുംബാ,

അല്ലാ മന്ത്രിപുംഗവി! ഇതിനൊപ്പുംനാം ഏഴ്
തായതിനു മറുപടി അയച്ചതു് ഒന്നു വായിക്കു,

മന്ത്രി - (വായിക്കുന്നു)

കട്ടി തീടിവിടുന്നതാഖ്യതവിലം

വാഹിച്ചു കമ്പം തരും

കട്ടിനൊന്നു പൂർത്താക്കുംശിശ്വാ പുരാ

വേണ്ണേണ്ണ വെച്ചുള്ളതാം;

തട്ടി അന്നുകടയാളത്തെന്നുകരിക്കി -

പ്രാരിനു പോരിന്നാൽ -

ശ്രീരാമചന്ദ്രകിലാംതി നിവാസ്

പൊയും തയ്യാറാൻ,

രാജാവ് - എത്ര അധികപ്രസംഗമാണ് ആ എഴുതി ഉണ്ടാക്കാതു? അതുകാണ് ഈ നി എത്രാണ് ചെയ്യുന്നതാനും ലോചിക്കാണും അതു അഡി ആയ ആ വക്കണ്ണിയതു?

രത്നപ്രകാശൻ - അതിരെന്നുണ്ടിരു ആലോച്ചിപ്പാണെങ്കുൽ? നമ്മുടെ പുത്രഭാഗ്യ ബാധത്തുകാണ് മന്ത്രാദക്ഷ തൊർ പോരിത്തെന ചോദിക്കുക. അതിനാം ശ്രേഷ്ഠമാണ് തത്തവാൻ ഭാവമില്ലെങ്കിൽ ആ രാജ്യം യുദ്ധംചെയ്യ കീഴടക്കിക്കൊള്ളുകയെന്നുണ്ടി അഭിപ്രായമുണ്ട്.

മന്ത്രി - സ്വന്തമാണ് ഏല്ലാവരുടും അഭിപ്രായം ഈ വഴിക്കുത്തെന്നുണ്ട് പോരിക്കുന്നതു. പചക്കു മന്ത്രാദക്ഷ ചോദിപ്പാൻ പോകുപോർത്തെന യുദ്ധത്തിനെ ഗാത്രങ്ങിപ്പുകയുണ്ട് നല്ലതെന്നെന്തുടി അഭിപ്രായമുണ്ട്,

രാജാവ് - അതു രോതനെ, അഞ്ചിത്തുണ്ടെന്നുണ്ടും. അല്ലോ! ഉണ്ണി സുകമാരാ?

സുകരാരൻ - കല്ലുനാപോലെ.

രത്നപ്രകാശൻ - അതാണ് മുച്ചിനും.

മന്ത്രി- പക്ഷം, അതിനുള്ള ഭാരം യുവരാജാവിനേയും സുകമാരകനും എല്ലിക്കുന്നതു് നല്ലതെന്നാണു് എൻ്റെ പക്ഷം,

രാജാവ്- എൻ്റെ പക്ഷവും അങ്ങിനെതന്നു, എൻ്റെ നാൽ, അല്ലോ! ഉള്ളിട്ടു രത്നപ്രഭാ! സുകമാരനോടും കൂടി പോലീ കാഞ്ചം സാധിച്ചു ശ്രദ്ധമായി വരിക. (എന്ന അനന്തരാവിക്കന്നു)

മന്ത്രി- ഇപ്പോൾ കാഞ്ചം വെടിപ്പായി, എൻ്റെ നാൽ
 കൃത്യമാനിപ്പി നടത്തിശുഭതിംഗൾ
 തൃത്യവർദ്ധമാണ് എന്നു പോകുകിൽ
 സത്യമാണാിക താൻ ഗമിക്കുകിൽ
 സ്ഥാത്യമായി വരുമില്ല സംശയം.

രത്നപ്രകം സുകമാരനും- അവിട്ടുതെ കല്പനയു എന്നും ശ്രീരസാ വഹിക്കുന്നു.

(അംബാധരയിൽ)

ശ്രീകാന്തരാജാത്ത രത്നപ്രദയവന്നു വരുന്ന
 സിംഹളാദപീചിനായി-

പ്രോകാൻ പോകുന്ന പോതു പരിചൊട്ട കടർവ്വ,
 ക്കരുതു തെയ്യാറുവേണും;

ലോകാലോകം നടക്കംപട്ടി നല്കിക്കുതൽ

ക്കുള്ള ശ്രദ്ധാജ്ഞയേറ്റീ—

ഗുരീകാളം മട്ടിലേരെ ദുർഘ്ഗതിയൊട്ട ശ്രായായും

നിംബ് പട്ടാളമല്ലാം,

രാജാവ്— (കേട്ടിട്ട്) നമ്മുടെ പട്ടായക്കായ രാജവീര ദത്തൻ ഇത്രവേഗം പുന്നുടിനു വേണ്ടുന്ന ഒരുക്ക സ്വദാർ ചെയ്യുന്നതാണോ? വേണ്ടുന്നതനും. ഈവിടുന്ന ഇപ്പോൾ ആജത്തുപിരുക്കിലേ സുന്ദരപുരം കടക്കപ്പുംതു ചപ്പുംനും ഫോറ്മേഷൻ തോണിയും കൂപ്പും തയ്യാറായിരിക്കുള്ളൂ.

മന്ത്രി— ഈവിടുന്ന കൂച്ചു കൂദാശാലൈ,

രാജാവ്— ഉണ്ടീ രത്നപ്രഭാ നീയും സുക്കമാരനംകൂടി ഒക്കെന്നാണികൾ കഴിഞ്ഞു അന്ന മുതലായവരോടു യാത്രയും പറത്തു കൂച്ചു നേരത്തെ പൂരാപൂട്ടുന്നും.

രത്നപ്രഭാം സുക്കമാരനം— അങ്ങിനെത്തുണ്ടാണില്ല. (എന്ന പോയി)

(അണിയായിൽ)

മുട്ടിനു വഴി പോകാതോരുത്തു തന്നല്ലോ

മുക്കിച്ചുവട്ടിൽ, കിട്ട

ദോഷനു ത്യജപ്പുന്നമാത്തടിയിൽ-

ക്കാരാറിൻ തണ്ടപ്പാക്കവേ;

തേളനു ജലമേവങ്ങം, വഴിയേരാ!

സദ പിറ്റെ ചരായമാ-

യീച്ചനു തങ്ങാവിവരാധരസമം

മല്ലൂഡാകാലത്തിതാ,

രാജാവ് - ഓ! നേരം മല്ലൂഡായോ? നൃക്ക മല്ലൂ
ഹന്തുത്യത്തിനു പോവുക,

(എന്ന എല്ലാവത്തു പോയി)

(രണ്ടാമക്കം)

— വിജ്ഞാഭം —

(അനന്തരം സിംഹളരാജാവിന്റെ മത്രി പ്രവേ
ശിക്കന്നു)

മത്രി— കഷ്യം കഷ്യം ഈ മത്രിക്രത്യംപോലെ പ്രയാ
സമുദ്ധതായി താതൊരു കാഞ്ചവുമില്ല. കറുള്ള
വരെ സേവിച്ചു അഹോപുത്തി കഴിക്കുന്നതുനെ
സങ്കടമാണ്. അതിൽവെച്ചു ഒരു മത്രിയുടെ
നിലച്ചിലായാൽ മഹാ പ്രാണസങ്കടമായി. രാജ്
സേവതനെ വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്.

ആളുകൾക്കു രൂപസേവയോക്കിലോ
വാളുകൊണ്ടു ബത വെച്ചിട്ടുന്നതാം,
വ്യാലനാരിയുടെ വക്കിരുച്ചുംബുഗം—
പോലെയാണീരു വിനാശമേകവാൻ.

കാണുന്നവക്ക് മഹാമന്ത്രിയാണ്; നല്ല സൗഖ്യമാണ്; എന്നൊക്കെ തോന്തനംബായിരിക്കും. ഇവിടെ കായ്യം ശഹാ കമ്പിളിയാണ്, തരംപോലെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാനോ അനുസൃതവേദങൾ അംഗങ്ങവിപ്പാനോ ഇടയില്ല. എന്നെന്നാൽ,

രാജ്യത്തുള്ള സ്വഭാക്ഷണ്യഗളിലും

ബോധിച്ചു നാശം സദാ

ത്യാജ്യം നീതിവിഡാതര കണ്ടു ഭരണം

ചെയ്യേണ്ട മട്ടാക്കണാം;

പ്രാജ്യം ഓകാശയനം രതാടാതര വല്ലതാ—

ക്ഷേണം വിള്ളുന്ന സാ—

മ്രാജ്യഗ്രൂഹിയിന പൂഛ്യിയേക്കണമിടം

സന്ത്രാതന കൃത്യമേ.

പാരാക്കത്തെളിവാൻ ചാരവരരെ—

പ്രായിച്ച പായിച്ച ത—

ദ്രാഹ മാറ്റലരോത്തിട്ടനതവിലം

താനേ ധരിച്ചീണാം;

പോരാടാനതി വിരരാക്കമവരെ—

അതീചിൽത്തച്ചതീച്ചവാൻ

യീരാഗ്രതപ്രദശം ഭാധിപതിശ—

സ്ഥാഖ നാക്കീടണം.

സുൽ സ പൊയ് മരവോളവും ഗ്രബരര നാ—

താസമാനിയിൽ ചെന്നാരോ

കാല്യം തീര്ത്ത വസിക്കണം, വഴകിയാൻ

കോപിക്കമുഖിപ്പേരൻ,

ആല്യം ഭ പതിഞ്ചാട്ട സേച പാവാൻ

പോയീടണം, മന്ത്രിതൻ

കാല്യം ദർശനമാ, സീതാക്കാരയാൽ

താനേ നില്പതിക്കമോ?

ഇങ്ങിനു മന്ത്രിയുടെ ദർശനകാല്യം എല്ലാവിനി വിസ്തൃതിക്കുന്നതാണ് അവസാനമേ ശ്ലി. ഈ താരക അന്തിമിച്ചുവർക്കേ അറിഞ്ഞുള്ളൂ. ഈ സ്വാധീനയുള്ള ഈ കൂത്യം വേണ്ടപോലെ വഹിച്ചപോതന്ന ഏറ്റവിക്കിപ്പോൾ ഒരു മാലൂത്തി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഉദയരാജാവിന്നും ബാന്ധവം കൊണ്ട് ഇവിടേനിന്നു കൊടുക്കേണ്ട ഏന്ന നിശ്ചിച്ചിത്തിനു കൂപ്പം ഇപ്പോഴോട് വത്സരാജാവായ ശ്രീകമാരൻ മടക്കി ചോദിച്ചിരിക്കുന്നതിനു തുന്ന് തരേണ്ടതില്ലെന്നും അടിവാ തരേണ്ടതാണോന്നു വിചാരിക്കുന്നപക്ഷം യുദ്ധത്തീനു വ

രാമനും ഇവിടെ നിന്നു മറുപടി അയച്ചിരാക്കുന്നു, അവിടെ അതു എന്തിയാൽ പ്രഖ്യാപനായ അംഗങ്ങൾ യുദ്ധത്തിനു വരീക്കും, ഈ വിടെ ഒരു യുദ്ധം വേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും, ഈ തിനു വേണ്ട സൈന്യങ്ങളെ ഒരക്കെങ്കി തെളിബാക്കവാനായി ഭാധിപതിയായ ജീവാന ഒരു ഏലി ആഹോയി. ശത്രുക്കർ സമുദ്രത്തിൽ നിന്നു ഈ രാജ്യത്തെക്കു കയറാതിരിപ്പാൻ തുറമുഖത്തിൽ ഒരു സൈന്യാധിപതം ദിനപ്രവൃം നിറുത്തേണ്ടതുണ്ട്, അതിനു ഫേഡ് മുൻസ്ഥായ പ്രചരണം ഭാരം ഏൽപ്പിക്കുന്നതാണ് നല്ലതു. അപ്പാർ അധികാരിക്കുന്ന ശിവിവിശ്വക്കു ഒരു പൂര്ണപൂരി വൈക്കണ്ണിരിക്കുന്നു. അതിനു തക്കതായ ഒരാൾ ഈ അരാണ് ഈ രാജ്യാനിഷിൽ ഉള്ളതു?

ഒരു ശിപാഹി - (പ്രവേശിച്ചു) ഈവിടുത്തു കാണുവാൻ പട്ടണത്തിലെ ഒരു ബ്രാഹ്മാനിയായ മാണിക്യരത്ന ചെട്ടിക്കാർ സമയംനോക്കി നില്ക്കുന്നുണ്ട്,

മന്ത്രി - കൂട്ടിക്കാണ്ണുവരു,

(അനന്തരം ഒരു യുദ്ധം ചെട്ടിയാൽ പ്രവേശിക്കുന്ന)

മന്ത്രി - എറു! ചെട്ടിയാരോ? സുഖംതന്നെന്നയാലും? കൂടുവാടം ശരിക്കായി നടക്കാനില്ലു? ഈക്കരിയത്തെ കപ്പലോട്ടുത്തിൽ എത്ര ലാഭമുണ്ടായി?

ചെടിയാർ— ഈ ബിച്ചത്തു ദയകൊണ്ടും ഇംഗ്ലീഷാരനു ഹംഗകൊണ്ടും ഒരുവിധം സ്വഭാവത്തെന, കച്ചുവടം ശരിയായി നടക്കുന്നണ്ട്. ഇക്കരിയത്തെ കപ്പ് ലോട്ടസ്റ്റിൽ കിട്ടിയ ഒരു നല്ല ലാഭം ഈതാ ഈ വിജെ സമർപ്പിക്കുന്നു, (എന്ന യുഖാവിനെ പിടിച്ചുകൊടുക്കുന്ന)

മറ്റൊ— ഈ ലാഭം എത്രവിധിയതിൽ കിട്ടിയതാണോ?

ചെടിയാർ— തൊൻ വംഗദേശത്തു നിന്നു കപ്പലോട് ആ ഇന്ത്യാട്ട് പോതുന്ന വഴിക്കു രൂപീക്കണ്ട സമുദ്രത്തിന്റെ നടവിൽ കിടന്ന നിലവിളിക്കുന്നതും കണ്ടു. തൊൻ പോതുന്നിൽ അംഗാളുടെ അടുക്കു ചെന്ന തോണിക്കിരിക്കു പിടിച്ചുകൂടാൻ കപ്പലിൽ ഇരുന്നു. അംഗാൾ “മാനീഞ്ഞുരുത്തുള്ള ഒരു വ്യാപാരിയും ക്ഷത്രിയവംശാഖാണുന്നം അവിഭേദിനും ഇന്ത്യാട്ട് പോതുന്ന വഴിക്കു ഒരു ദ്രോഹിയും കപ്പലണ്ണച്ചവുന്നും കുറച്ചു കഴി തുമ്പോൾ കപ്പൽ തകർന്ന പലവിധിയിലും തുമ്പൻ ക്രൂരങ്ങളാഖിയന്നവർ മുരംതെത്താിച്ചു വെന്നും, താൻ മാത്രം ആ ദ്രോഹിയും വീണു എന്നും ഒരുവിധം എഴുന്നേറരുപ്പോഫേ കു ദ്രോഹി തുമ്പേന താൻ കാണുന്നതാാി”, എന്നും മറ്റൊം എന്നോട് പറഞ്ഞു, അംഗാളാഖാഖിയും, അനാമനായ ഈ യുഖാവിനെ തൊൻ വെച്ചു രക്ഷിക്കുന്നതിനോക്കാൾ രാജ്യത്തെക്കു ഉപകാരിതാ നിതകത്തുക്കുവണ്ണും ഈ പിരു സമർപ്പിച്ചുകൂളാമെ നിവെച്ചു ഇന്ത്യാട്ട് കൊണ്ടു പന്നാണു്, ശേഷം കല്പിപ്പോലെ ചെയ്യും,

മന്ത്രി- ആഹാ! ഇതാരത്തുതംതന്നെ, ആ ദീപ്പു വല്ല
മത്സ്യഭ്യാസിരിക്കേണും. എത്താഖാലും ചെട്ടി
ധാർ അപ്പോഴേക്കു അവിടെ എത്തിയത്തു് ഭാഗ്യം
തന്നെ. എന്നു ഒന്നും ആലോച്ചിക്കേണ്ടതില്ല.
ഈയും ഇവിടെ ജീവപദ്ധതിം നിന്മകാളിൽ
ടെ. ഇന്നതന്നെ തിരുമ്പും കാണാം വല്ല ഉ
ദ്ദോഹം കൊടുപ്പിക്കാം. (യുഖാവിഞ്ഞാട്) ത
നിക്കു ശീക്ഷിക്കുവാനും കല്പിക്കുവാനും ധാരാളം
പരിചയമില്ല?

യുഖാവ് - ഇപ്പോൾ.

മന്ത്രി- എന്നാൽ നല്ല തരമാണി, എന്നാണ് തന്റെ
പേര്?

യുഖാവ് - കാര്തകൻ എന്നാണ്.

മന്ത്രി- എന്നാൽ ചെട്ടിധാർ പോരുന്നുള്ളൂ, ഇയും
ഇവിടെത്തെ ഒരു രാജപുത്രാശിൻ തന്നെയായി. സം
ശയമില്ല.

ചെട്ടിധാർ- എന്നാൽ ഇന്തി സമയംപോലെ വന്ന കണ്ണ
കൊള്ളും. (പോയി)

മന്ത്രി- കാര്തകി ഇന്തി നമ്മുടെ മുഖം കാണിക്കുന്നതിനു
തിരുമ്പുപാകു പോവുക,

കാര്തകൻ- അങ്ങിനെതന്നെ,

(എന്ന രണ്ടാളം പോയി)

ഒരും 2

(അന്തരം കാതകൻ പ്രദബ്ദിക്കന്ന്)

കാതകൻ -

ദൈവം വയ്ത്തുകിലഹോ! നിശ്ചതം മഹാനി-
ദ്രോഡം വയനം സുരനാഃകനം നിന്ത്യാൽ,
ഭവികലാക്ഷിഹ ദൈവമതം തടപ്പാ-
നാവില്ലേചനം പരയുന്നിതു പണ്യിതനാർ.

എൻറ ദൈവജി! നിശൻറ മതം അനിവാര്യം
തന്നെ. എൻറ ഒന്നിച്ചവന ആ പ്രിയ സുക
മാരനേയുംതുടി കാണാതെ ഈ ശ്രദ്ധരാജാവി
തന്റെ കീഴിൽ പ്രസ്തി എടുത്തു ഉപജീവിക്കേ
ണ്ടുനാ കാലം എന്നിക്കെ വന്നാല്ലോ, എന്തെചയ്യു

നോ? ഇവിടെ ഇപ്പോൾ യുദ്ധത്തിനു ഒരുപാടി
നിന്മിരിക്കുന്നതുകാണ്ട് യാതൊരു ക്ഷുമ്പം അന്ത്യ
രാജ്യത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകയുമില്ല. എൻ്റെ
പേരും ദേശാദികളും മാറിപ്പുറഞ്ഞതുകാണ്ട് ചു
നിക്കു ഇവിടെ ശത്രുവാധിജ്ഞാവാൻ തരമില്ല.
എങ്കിലും ഇവിടുതൽ കായ്യും രാമ്പണ്ഡിതാജ്ഞ
എനിക്കു സഹിക്കാതിരിക്കുന്നതു്, ഹതവിഡു!
നീയെറു കംിച്ചറുദയാണോ?

തന്ത്ര സിംഹാള മഹീന്ത്രണാട്ട് വിവ-

രണ്ടാളാതിയവനെപ്പുരം

മിത്രമാക്കിയിഹ കീഴടക്കിയുട—

നെത്തുമെന്നയെതിരേഖ്യവാൻ;

പുത്രവത്സലത പുണ്ടുകൊണ്ട് ഭേ—

രോച്ചക്കുടി മതവുനോാരെൻ

മിത്രകാന്തി ജ്ഞാകന്ന ധരിക്കിലിതു

നീ കമ്പിക്കുക പൊറുക്കുമോ?

സിംഹാളേപരപുരത്തിലെത്തിയതി

സ്വീഷാം റിപ്പുലവാലരു—

സുംഘരിച്ചു നിണ്ണായാര ചോതമസി—

യാണ്ടുകൊണ്ട് വിലസീട്ടുവാൻ

സിംഹവിക്രമി മമാത്മജൻ വീതത-

നെന്നറച്ചു മകവുന്ന ഭേ-

സിംഹര നാൾ ജ നകൻ ഭവൽക്കറിന-

കമ്മുമീയിരു പോറുക്കമോ?

മേനിച്ചൊല്ലിടകയല്ല താനിരു വി,

യേ! ഭ ബൽക്കടമകാണ്ടഫോ!

മേ നിനക്കാിലേങ്ക ലേശവും എഡി വി-

ഷാദമില്ല പുനരകീല്ലം

താനിപ്പള്ളമരാലയത്തിന ഗ-

മിച്ചുവെന്ന നിൽപിച്ചിട്ടും

മാനിതാതന വത്നനതാക്കമഴ-

ഓലാത്തിന്താൻ വ്യസനിയായിതെ.

എതിനംവെറുതെ താൻ നിന്മോട് വിലപിക്കുന്നു?
നിന്നൻ സപഭാവം ഏല്ലാഫ്റുമും ഒരപോലെ അ
ണ്ണന്മ എനിക്കുതനു നല്ല നിയുധമുണ്ട്. ആ
കയാൽ താൻ ഭവൽക്കുതമായ ഈ ദ്രോവം സഹി
ച്ചേര്ക്കാം. അല്ലാത്ത എത്തു ചെയ്യുന്നു?

(അണിയറഞ്ഞിൽ)

സവി! രതകാന്തി!-ഈ പൊയ്യുളിലുള്ള ഷുവു ദ
ശ്വവൻ പരിച്ചല്ലാതെ താൻ അന്നോട്ടു വരികയില്ല

കാര്തകൻ - ഇതാരാണ് ഈ ഉദ്യാനത്തിൽ നിന്നു വീണ യൂട്ട ധപനിഃവാശേഖവജ്ഞാളി ശ്രദ്ധാക്കാണ്ട് വ്യസനി യായ എൻ്റെ കണ്ണുംഞ്ഞലിൽ അനുത്രത്തെ വഷ്ടിക്കുന്നതു്? ആകുടു, ചെന്ന നോക്കുതന്നെ.

(എന്ന ചുറവിനടക്കമെന്ന)

(അനന്തരം രതകാന്തിയോടും സുശീലമോടും തുടർന്ന ഇന്ത്യമതി പ്രവേശിക്കുന്നു)

രതകാന്തി - സവീ! ഇന്ത്യമതി! അമ്മയുടെ ദേവതാച്ചു ത്വിന്നിഃവേണ്ടുന്ന പൂജുകൾ ധാരാളമായി. ഇന്നീ നീ ഏന്തിനാണ് വെറുതെ ആധാസപ്രടുന്നതു്?

ഇന്ത്യമതി - ഞാൻ അമ്മയുടെ ആവശ്യത്തിലേക്കല്ല; എന്നിക്കുവേണ്ടിയാണ് പറിക്കുന്നതു്.

രതകാന്തി - നീറാക്കു - ഈ ചുഡുകാണ്ട് എന്താണ് ആ വശ്യം?

ഇന്ത്യമതി - തോഴിക്കു - അതെല്ലാം പറഞ്ഞു മനസ്സിലു കാണു എന്നാൽ സാഖ്യമല്ല. ഏറാക്കു ദേഹത്തിനു നല്ല സുവകില്ലാത്തതിനു കിടക്കുന്നതിനു കിടക്കയുംബന്നും അതു പിടിക്കുന്നല്ല. അതിനാൽ ഈ പുക്കാളുക്കാണ്ട് ഒരു പുരുത്വ ഉണ്ടാക്കുവാനാണ് എൻ്റെ ഉത്സാഹം,

സുശീല - തോഴി! എന്താണ് ദേഹത്തിനു സുവക്കേട്ടു്?

ഇന്ത്യമതി- വിശ്വാസിച്ചുംഖില്ല, ചില സദയം അതികലശലായ ഉള്ളും ശരീരത്തെ ബാധിക്കുന്നോട്, അതു ഞാൻ അതു സാരമാക്കിട്ടുമില്ല,

സുഖിലയും രത്നകാന്തിയും- (മുവങ്കേടുമുഖംനോക്കി) സവീ! അങ്ങിനേയുള്ള ഉള്ളതിനു ഈ പുണ്യഗ്രാഹി നിർമ്മാണം അനുത്രുപംതനന.

ഇന്ത്യമതി- എന്താണ് നിങ്ങൾ “അങ്ങിനൈയുള്ള” എന്ന പദത്തിനു അതും കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്?

രത്നകാന്തി- ‘മദ നക്തത്മായ’ എന്നാണ്,

ഇന്ത്യമതി- നിങ്ങൾക്കു വല്ല ഭോഗ്യമണ്ഡലം? എന്താണ് അർത്ഥം? മദനകൃതമായ എന്നാ? ഈത്തു മായയാണ്? എന്നെന്നക്കരിച്ചു ഇംവക മായകളോ നും തുടങ്ങേണ്ടെ. ആരോടെക്കില്ലോ പറയിന്ന,

മല്ലാക്ഷീമണി കണ്പച്ചുത്രിയിവള്ള,

പ്രലോക്ക വൈദാംഡി ഞാൻ,

ചൊല്ലാമെങ്ങിനൊ പിന്നെയെന്നില്ലെവാ-

യീടുന്ന കാച്ചപരം?

നല്ലാക്കിങ്ങിനൈയുള്ളതാം പനിവരം-

മെന്നിപ്പുണ്ടാതിട്ടുകിൽ

പുല്ലാണാൽ തെടോ പരിഷ്ക്രിയജനം

കൈക്കൊണ്ട് ഏകാണ്ഡാടിടാ,

അറുയുമ്പി,

ആമട്ട നല്ല പരിഷ്ക്രിയയള്ളാത നാരിമാർക്ക്
പൂച്ചമാത തൊട്ടവ തണ്ണു തത്തനാതനായ
ഈ നന്നിലുള്ള കവിനിശ്ചയവും നിന്മം-
ലോമനതാംഗി പരിഹാസ്യ മതില്ല വാദം.

ഈവക അധിവിശ്വാസങ്ങൾ പുരാതനകവി
കൾ പുരപ്പട്ടവിച്ഛവൗന്നല്ലാതെ അതിനു അടി
സ്ഥാനമില്ലോ നമ്മക്കു അനുഭവസില്ലമല്ലോ!

സുഖീല— തോഴി! അരതാക്കു ശരിയാണെന്നു പക്ഷേ
ഞങ്ങൾ സഹതിക്കാം. എന്നാൽ നിണക്കു ഈ
വിധം ഒരു ഉള്ളിം ബാധിക്കുന്നതിനെന്നും കാ
രണം?

ഇന്നമതി— തലച്ചോറിനു തട്ടനവിധത്തിൽ വല്ലതും ആ
ലോചിച്ചാൽ ഇത്തീരെ ഉള്ളിം ഉണ്ടാവുന്നതാ
ണ്. ആകയാൽ എന്നു പഠിക്കുന്നതിൽ അതി
യായി ശ്രദ്ധവൈക്കുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കുണ്ടാം.

രത്നകാന്തി— സവീ! നീ എന്തിനാണിതോക്കു പരയുന്ന
തും? ഞങ്ങളെ മരഞ്ഞവക്കേണ്ട ഒരു കാഞ്ചില്ല
ല്ലോ നീം മനസ്സിൽ കിടന്നു കളീക്കുന്നതും?

ഇന്ത്യൻ - (ലജ്ജയോടുകൂടി) തോഫികൾ പറയുന്നത് അരിഗണാ. പക്ഷെ, എനിക്കെ വൈളിവിൽ പറവാൻ ലജ്ജകാണ്ട് കഴിയുന്നില്ലെന്നേയുള്ളൂ.

(അംഗിയറിൽ)

തങ്കത്താരിന നാണമേകി വിലസും

തക്കാതിമാം നീരിനാ-

ലെകൾ ചേന്നാൽ ദുഃഖമാം ചളികളും -

ഞെടീടേണ്ടാരുള്ളതുണ്ട്

തകയും തടവിട്ടേമെൻറ പുളികൾ

എത്രന്നതാകം മുഖ -

അതികൾ ചൂംപുനമാളു ചെയ്തിട്ടുക, ഒരു -

നാക്കണ രത്നപ്രഭൻ.

രഞ്ജകാന്തി - സുശീലോ കേൾക്കേ! നിണക്കിപ്പോൾ കാഞ്ഞം മനസ്സിലായില്ലോ?

ഇന്ത്യൻ - സുശീലോ! എത്രാണു ആ കിളി അംഗവിധി പറയുന്നതു്?

രഞ്ജകാന്തി - തോഴി! നിംഗൾ അറയുടെ ഉമ്മറത്തുള്ള രോറികയാണു ആ പറയുന്നതു്. ഇതു് അസംബവ

സംവർത്തനമാണോ? സംബന്ധവർത്തനമാണെല്ലാ പരിപൂർണ്ണതു്?

സുഖാല— രതു കാതു! ഇന്നീയും ഒത്താഴി നമ്മുടെ ശരച്ചുവാക്കുന്നതു് എന്തിനാണോ?

കാറനകൾ— ഏതുവഴം! ശ്രാവികയുടെ വാക്ക് ഏതൊന്തും തുടി സംബന്ധിക്കുന്നുണ്ടോ? രണ്ടു പർക്കം ഫരയ ദേവോലെ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എൻ്റെ മനസ്സിനെ ഏല്പാ സമയവും വ്യാകുലപ്പെട്ടതുനാണു രഹസ്യിയത്രുപാം ഇതുതന്നെന്നായാണിരിക്കുമോ? ആ ക്ഷപാടെങ്ങളുള്ള ലക്ഷണംകൊണ്ട് ഇവളുടെ അന്നരാശം ഇന്തു നിംബാഗ്രബാനായ എന്നെന്നക്കരിച്ചാണെന്നു തോന്തിപ്പോകുന്നു.

എന്തിനെന്നുടെ മനസ്സു!

ചൊന്തിയ മലയിൽ കരേറി വീഴുന്നോ?

എന്തിനു മതിയെക്കിട്ടാ—

നേന്തി മുമ്പാ വിധൂഡിയാണു് ഭവിക്കുന്നോ?

അഞ്ചിനെ വിചാരിക്കേണ്ടുനാണുവശ്യം ഇല്ല.

ഒരു സമയം പാത്രാലി—

തത്തുണി നമുക്കായിരെന്നു വന്നേക്കാം;

പുതംജിഥന്മാരാക്കിം

പുതംജാഗ്രഹായ നത്രാം ശബ്ദിക്കാമോ?

അയ്യോ! അംഗിര വത്രമോ? എൻ്റെ അ പദ്ധതി
ഈ വിട്ട എത്ര നില്ലുരും! ഇവർ എത്ര ഫോഗ്യതാ
പദ്ധതിയില്ലരിക്കുന്നു, ആകട്ട്, ഇവരുടെ സംഭാവന
ഷണം മുഴുവൻ കേൾക്കേതെന്ന.

രത്നകാന്തി- എന്തിനാണ്? അതു് ശരിയല്ലോ പറയു
ന്നതു്?

ഇന്ത്യമതി- തോഴീ! അ ശാരികമെ ഏവിടെങ്ങളിലും
കൊണ്ടപോഴി വിട്ടും വരു.

രത്നകാന്തി- എന്തിനാണ്? അതു് ശരിയല്ലോ പറയു
ന്നതു്?

ഇന്ത്യമതി- തോഴികളേ! നിഞ്ഞൾ ഇങ്ങിനെ ബുദ്ധിമുട്ടി
ക്കുന്നപക്ഷം തൊൻ സപകാംഖ്യായ ഇതു വാന്നുവാം
പരഞ്ഞുകളും, (എന്ന ചെകിട്ടിൽ പറയുന്ന)

കാന്തകൻ-

അപ്പഭാഗ്യനിവരണ പ്രിയാവ്യശാ-
ലപ്പലാക്ഷിമണിതാൻ വിളിക്കുമോ?
തല്ലസീമ റി പിടിച്ചിരുത്തുമോ
തല്ലദത്തിനാധികാരിയോഗിവൻ?

എന്നന്നും ലിഡലുന്നപോലേവ
തന്ന മുസ്തിലുക്കും കുമോ പ്രിയാ?

ഇങ്ങനോജത്തുവിയോച്ചുടി ഞാൻ
തിരുവിട്ടു ഭവ നാഥിൽ വാഴമോ?

നൃത്യാദികളായ എൻ്റെ ചിന്തകൾക്ക് ഈ സം
ഭാഷണം ഒരു ഉത്തേജകമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു.
ഈശ്വരാ! ഈ നാൻ എന്തുചായേണ്ട?

(അണിയരയിൽ)

അഛേ! സുഖീലാരതനകാന്തികളേ! നിങ്ങളെ രാ
ജത്തി വിളിക്കാം, അവിടെ ചെന്ന പോതവിന്.

സുഖീലയും, രതനകാന്തിയും— ഇന്ത്യമതി! തന്ത്രങ്ങൾ ക്ഷണം
തിരിപ്പോയി വന്നുകളും. നീ ഇവിടെ പൂപ
റിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ തില്ല. (പോതി)

ഇന്ത്യമതി— ഇവർ എൻ്റെ ഈ കള്ളി! അമ്മയുടെ മു
സിൽ പ്രസംഗിക്കയില്ലായിരിക്കാം. കുഴുമോ
എൻ്റെ മനോപുത്രി ഇത്രുംവേഗം മാറിയില്ലോ, ഈ
തുവരര എത്രും വിശ്രദിക്കളായിതന സവീക
രി എന്നിക്കു വിശ്രദാസമില്ലാതാണിത്തുടങ്ങിയില്ലോ.
(പൂക്കാട്ടും നോക്കി) ഓ, ഒ ധാരാളമായി.
ആകട്ട ഇത്തംഖുടി പറിച്ചുകളിയാം. (എന്ന കൈ
നീട്ടേപോൾ വെള്ളേത്തിൽ കാലുതെരവി വീഴ്ന്നു)

കാറ്റകൾ— കുഴുമേ! ഇവർ വെള്ളേത്തിൽ വിണ്ണപോ
യോ! ഇപ്പോൾ ചെന്ന് പിടിച്ചു കയററിയാലോ?
അതു ദത്സമയം ഉചിതമായെന്നും അനച്ചിതമാ

കൈന്ന വന്നോക്കാം, എത്തെങ്കിലും അവൾ പൊന്തിക്കഴിഞ്ഞു, ഈ റി പറയുന്നതു് കേൾക്കത്തന്ന,

ഇന്ത്യൻ-

രഹമെറുകയാൽ പൊയ്യു—

ക്രയമതിലഭ്യോ! പതിച്ചുപാശി ഞാൻ

കയറാൻ വയ്യാതുള്ളോ—

രിയമാരെ വിളിച്ചു രന്നാ കരയേണ്ടോ?

സുക്കമാരികളായ സുരീലാരത്നകാണികളോ! നിങ്ങളിം ഒരു ഏജന്റ് പിടിച്ചുകയറുന്നതിനു എത്തുനില്ലോ!

കാന്തകൻ— (അടച്ചതുചുന്ന)

എന്തിനു തോഴിക്കളുണ്ടോ? കളവാണീ! നിന്നു—
ചുടാനിച്ചു ഞാനയി! കരയ്യിലണ്ടുകൊള്ളിം;

ഇന്ത്യൻ— (മുണ്ടിപ്പൂഞ്ഞി കേള്ളംകുണ്ടോ)

എന്തിനുഹന്തു! കയണായുതനാം ഭവാൻതാൻ
ചീനിച്ചുട്ടുനു കരയേറുക വേഗമെന്നു.

(കാന്തകൻ വേഗത്തിൽ സരസ്വിൽ ചാടി എത്തു കരഞ്ഞാക്കുന്നതാണി നടക്കുന്ന)

ഇന്ത്യമതി— (കയറിനിന്ന ലജ്ജയെ നടിച്ചുംകാണ് വിപ്പാരം)

ആരിഗതന്നുടെ മനഃപ്രിയം തത—
സോരിവൻ മുദ്രതന്നപ്രഭാജപ്രഭൻ
നാരിമാത്രുടെ മനം മിരുവാൻ
പാരിലെത്തിരായ സോമദേവനോ!

പണ്ടംഹോ! പരമയക്ഷിയോതി ഞാൻ
കണ്ട മത്ത്യനിവിട്ടുന്നതനെന്നോ!
ഇണ്ടർക്കാസ്റ്റ് വള്ളങ്ങൾ ഭ്രമണം
കണ്ടതിനിഹര കിനാവുതനെന്നോ!

ഒദ്ദവമേ! ഈ അദ്ദോഹമല്ലുക്കിൽ ഇപ്പോൾ മരിക്കേണ്ടതായിതന്നുവല്ലോ. അപ്രകാരമാണല്ലോ അന്ന യക്ഷി തന്നതായ ഈ മോതിരത്തിന്റെ പ്രഭാവം, പക്ഷേ, ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരു ചോദിച്ചാലോ! അതിനും എന്ന ലജ്ജ അനുവദിക്കാറില്ലല്ലോ. എന്തു ചൊയ്യേണ്ടോ? ആ തോഴികൾ ഈപ്പോൾ ഇന്നോടൊക്കെ വന്നിതനു എങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു,

(അണിയരയിൽ)

സവി— ഇന്ത്യമതി! ഇതാ തന്നെ എത്തിപ്പോയി,

ഇന്ത്യമതി— ഓ! സവികൾ എത്തീപ്പോയോ! നന്നായി.

(അന്നത്തെ സ്ഥലീലയും രതകാന്തിയും പ്രവേശിക്കുന്നു)

രതകാന്തി— (വിചാരം) ഈ നില്ലുന്ന പരമക്കോമള്ളായ യുവാവ് ആരാധിരിക്കും?

(ഇന്ത്യത്തി അട്ടത്തുചെഹാ ചെവിയിൽ പറയുന്ന)

സ്ഥലീല— (കാന്തക്കോട്ട്) മഹാമഹിമാവായിരിക്കുന്ന ഇവിടുന്ന ഏതാങ്ങ ദേശത്തെന്നാണ് സപ്പജനം കൊണ്ട് അലക്കരിക്കുന്നതു്? ഏതാങ്ങ ദേശത്തെന്നാണ് സപ്പ പിറ്റുംകൊണ്ട് വ്യത്യാക്കപ്പമാക്കിത്തീക്കുന്നതു്? ഏനും മറ്റൊരു വിവരങ്ങൾ വിന്റു രിച്ചു പറയുന്നതാനു് എങ്ങളുടെ സവി ആവശ്യ പ്രേക്ഷണ.

കണ്ഠകൻ— നിങ്ങളുടെ സവിക്ക അഞ്ചിനെ ആവശ്യം വയനാപക്ഷം അഭ്യർത്ഥ്യാം വഴിഞ്ച അറിയുമാറാക്കം. ഈപ്പോൾ തൊൻ ഒരു ക്കറ്റിയവുംശ്യുനം ഇവിടു രൈത ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനുമാണെന്നു് ധരിച്ചാൽ മതി,

രതകാന്തി— അക്കട്ടി, സവി! നിന്റെ സംശ്രദ്ധംതന്നെ അനാവശ്യമാണെന്നു് എൻ്റെ അടിപ്പായം. സ്വാത്മാവിനെ പരിപാലിച്ചുതന്ന ഇദ്ദേഹത്തിനു നീ എത്തുകൊണ്ട് ഇതുവരെ എന്നും പ്രതിഫലം കൊടുത്തില്ല?

ഇന്ത്യമതി! തോഴി! ഞാൻ എന്നുണ്ട് കൊടുക്കേണ്ടതു്?

രതകാൻഡി! ഈ കയ്യിൽ ഇരിക്കുന്ന താമരപ്പുംതന്നെ

(ഇന്ത്യമതി ലജ്ജയോടുള്ളി സുകമാരനായ കാൻതക
ൻറെ കയ്യിൽ വെക്കുന്ന)

കാൻതകൻ! (വിചാരം)

സരസിജ്മുഖിയിൽക്കാരൻ
കരമതിലർപ്പിച്ച മട്ട കത്തുപോൾ
അരമിവള്ളുടെ എൻപും
പരമിവന്നപ്പിച്ചപോലെ തോന്നുന്ന,

അതിനാൽ തന്നെള്ളട പാണിഗ്രാഹണമഹാത്സവ
ഥാകുന്ന ഒരു നാടകത്തിനു പൂർണ്ണംഗമായിത്തന്നെന്നും
ണാം കലാശിച്ചിരിക്കുന്നതു്, ഈ ദൈവമതംപോ
ലെ വരച്ചു. അല്ലോരു എന്തുചെയ്യാം?

രതകാൻഡി! സബീ! ഇന്ത്യമതി! നിന്റെ പ്രത്യുപകാരം
വളരെ വിശ്വാസമായി-സംശയമില്ല.

(ങ്ങ ദാസി ബാലപ്പേട്ട് പ്രവേശിച്ചു)

ദാസി! രതകാൻഡി! സുശീലവി നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരോ
ടിം രാജകാധകയോടുള്ളി ദേവാലംഘനത്തിലുള്ള കൂള
ത്തിലേക്കെ ചെല്ലുന്നതിനു മഹാരാജന്റെ കല്പിച്ചി
രിക്കുന്നു. (പോയി)

സുശീല— അല്ലെങ്കിലും മഹാന്മാരാവി! എന്നേൻക്ക് ഇനി രാജതീയരുടെ ആജ്ഞയെതെന്നു അനുസരിച്ചു ഇപ്പോൾ പിരിയേണ്ടിവന്നിരാക്കുന്നു.

(ഇന്ത്യതീ രതകാന്തിയുടെ മുഖത്തുനോക്കി നീ കിളിനാ)

രതകാന്തി— (കുറന്തക്കോട്) മഹാന്മാരാവനായ അംഗങ്ങോട് “എന്നുണ്ടം വിസ്തരിക്കാതിരിപ്പാനും ഈ പ്രോഡി പോകുന്നതിനും അനവഭിപ്പാനും ആയി എന്നേഴുടെ ഈ ഇഷ്ടങ്ങളാണി അപേക്ഷിക്കുന്നു.

കാന്തകൻ— ഭവതി! രതകാന്തി!

മുരക്കിയ്ക്കുവെമ്പും എന്ന്

മരക്കാ മുതനാക്കിലും;

ഉരുളു സവിയേംബാധി—

കുറക്കുവതിനാധിദം.

എന്നാൽ ഈനി എന്നും നിഞ്ഞേരുടെ ഇഷ്ടസവിധ്യാ ടി അവളുടെ അപേക്ഷയെത്തുന്ന തിരിയെ ചോദിക്കുന്നു. എന്നതെന്നായല്ല നേരം വെവകിയതിനാൽ പോകും ചെയ്യാം. (എന്ന പോയി)

രതകാന്തി— ഈനി നമ്മൾക്കു പോവുക, (എന്ന എല്ലാവരം പോയി)

മുന്നാമക്ക്,

(അ നന്തരം ഗ്രാഫാലദാസൻ പ്രവേശിക്കുന്ന)

ഗ്രാഫാലദാസൻ - ഈനാലെയുംഈനം എത്തു ലഘളിഷാണ് ഈ കൊട്ടാരത്തിൻ്റെ ഉള്ളിൽ നടക്കുന്നത് ? ഈ തു് സകലം ആ ഏഷണിക്കാരത്തിയായ രാജത്തി യുടെ പണിയാണ്. തന്റെ മക്കളേയും ജേലിലി ദേശമെന്ന മറ്റു ആക്കങ്ങിലും തോന്തമോ? ഈ തോന്തം ഒരു ഈ ചുഡ്യംകൂട്ടി അറിയാതെയാണ്. മന്ത്രിയുമായി ആലോചന കഴിഞ്ഞു. കാന്തകൻ മരണശീക്ഷതനെന്നയാണെന്നു. കഷ്ണമോ സാധ്യ കാന്തക! നീ ജേലിൽ ഈക്കു ഇതോന്തം അറിയാതെ ഈപ്പോൾ മരിക്കുമ്പോൾ, (പദ്ധതിയും കേട്ടതായി നടിച്ചിട്ട്) ആരാന്നത്?

(അണിയരയിൽ)

ഞാൻതന്നെയാണ്.

ഗോപാലദാസൻ - ഏഴി! തരളികയോ? എന്നാണീ ചു
രപ്പിൽ? ഇന്ന ഉദ്യാനം കാവൽ ഇല്ല?

(അന്നന്തരാ തരളിക പ്രവേശിക്കുന്ന)

തരളിക - ഒന്മുണ്ടാണില്ല. ഒന്ന സഖ്യാം ആകളയാമ
ല്ലോ എന്നവെച്ചു ചുറപ്പട്ടതാണ്. ഉദ്യാനംകാ
വൽ അംബാലിക വക്കൽ ഏല്ലിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഗോപാലദാസൻ - എന്നാണ് നീ ഇവിടുതൽ കമ്പയാ
നം അറിഞ്ഞില്ലെന്തോ? നമ്മുടെ കാനകക്കെന
കാളികാദ്ദീപിപിൽ കൊണ്ടപോയി വധിക്കുന്ന
വരു.

തരളിക - ഇല്ല, ഞാനറിഞ്ഞില്ല.

ഗോപാലദാസൻ - എടി! ശ്രദ്ധ പൊളിപറയേണ്ടാ. കാ
നക്കെന ഇപ്പുകാരം വധിക്കുന്നതിന നീയല്ല പ്ര
മമ കാരണം? ഇതിൻറെ വിവരം ഞാനൊന്നു
വിസ്തരിച്ചു പറയാം, എന്നാൽ ഇതു് നീത്തുന
ബന്ധമിക്കം.

തരളിക - ഇംഗ്രേഷ്! എന്നാണീപ്പറയുന്നതു്? കാനക്
നെ കൊല്ലുന്നതിനു് ഞാൻ പ്രമാണംശാമാണെ
നോ? കഴും! ആകട്ട്, വിവരം പറയു.

ഗോപാലദാസൻ - ഓ, പറയാം. ഈനാലെ രഖക്കുന്ന
രം തിരമന്നല്ലെക്കാണ്' പള്ളിയറയിൽ ഏഴ് റാഷ്ട്രി
യപ്പോൾ രാജത്തീ വ്യസനിച്ചുംകൊണ്ട്' കിടക്കുന്ന
തും കണ്ട്. അപ്പോൾ അവാട്ടുന്ന ഇങ്ങിനെ അതു
ളിരച്ചുള്ളു:-

‘വയ്യാതെത്തു കരഞ്ഞതീടുന്ന വരനാ—

മിയ്യാരൈഡോ നിന്തും

ചെയ്യാനേതുവിധത്തിലും ചിത്രമാട്ടും

തെയ്യാറുതാൻ വല്ലഭേ!

കയ്യാൽ ചിന്നിയ ഭ്രഷ്യംഗമതിലീ—

നിയ്യാളു ചേത്തിടെടോ

ചൊയ്യാവില്ല പഠഞ്ഞതെന്ന് സുഫുഡി യി—

ക്കയ്യാണു സത്യം പ്രിയേ,

രാജത്തീ ഇതുകേട്ടു ആശ്രപസിക്കുന്നതായി നടിച്ചു.
കൈവിധം ഏഴുനേരാറിതുന്ന ഇങ്ങിനെ പഠഞ്ഞു:

‘എന്നുടെയെഡിമതമെല്ലാ—

മിന്ന ഭവാൻ ചെയ്യുമെന്നുവാച്ചാലും

മനവി സുതയാലേറ്റും

നിന്നവമാനം നിനച്ചു ദിവം മേ,

അപ്പോൾ തിരമന്നല്ലെക്കാണ്ട്' പരിഞ്ഞേംചു വാന്നു

വം മുഴവൻ പറയുന്നതിന് രാജതീയോടാവദ്യ
പ്ലേറ്റ്, രാജതീ ഇന്ത്യിനെ മറുപടി പറഞ്ഞു:

ചൊല്ലുന്ന ഭവാന്നൻ പുത്രി വരുനേ-

യില്ലാതെ ഗഡം മരി—

ക്കില്ലേ? ചൊല്ലു ഭവാന്നൻ പേരുമതിനാൽ
ചീത്തപ്ലേറ്റില്ലയോ?

അല്ലെ വല്ലെ! മെല്ലുയിത്തടവിലേ—

ക്കാല്യക്കണ്ണാം കാന്തകൻ

തെല്ലേരേറ്റിനമിന്നു നില്ലിലറിയാ—

മിക്കായ്യുമൊക്കെത്തവ,

അതുകൂട്ടു രാജാവ് ‘പ്ലിയേ! എന്തു പറയുന്നു?
കാന്തകൻ എത്ര സാധുവാണ്?’ അവൻ ഇന്ത്യക്ക്
വശളിത്തം ചെയ്യുമെന്ന എന്ന് ഒരിക്കലും റിംഗ്
സിക്കന്നില്ല’ എന്ന പറഞ്ഞു. രാജതീ ഇന്ന് വാ
ക്കേക്കു മടിയിൽനിന്ന് ഒരു ഏഴുതെട്ടുത്തു കാണി
ച്ചു. ‘ഈതാ ഈ ഇപ്പോൾ മകരങ്ങാദ്യാനം കാ
വല്ലാരുതിയായ തർളിക് കൊണ്ടുവന്നതനു ഒരെഴു
ത്താണിതു’ എന്നപറഞ്ഞു രാജാവിന്നൻ രൈകവ
ശം കൊടുത്തു. രാജാവ് ഇന്ന് ഏഴുത്തു’ വായാച്ചു
ഉടൻ മന്ത്രിമാരെ വരുത്തി അന്വോച്ചിച്ചു കാന്തക
നു എന്ന് മുൻപറഞ്ഞപോലെ കൊല്ലുന്നതിനം ക

നൃകയേയും സവികളേയും ഇവിടെത്തെ മച്ചിൽ ഇ
ട്ടി ഷ്ടുവാനം മറ്റും പല നിശ്ചയങ്ങൾ ചെയ്ത്,
അതിനശേഷമാണ് ഈനാലെ പള്ളിക്കരുപ്പായിരി
ക്കുന്നതു്.

തരളിക- കഷ്ടമോ കഷ്ടം! ഇപ്പോൾ ഞാൻതന്നെന്നാണോ
ഇതിനു കാരണങ്കുതെ എന്ന പറയേണ്ടിവന്നിരിക്ക
നു. സാധിവായ കാതക! ഞാൻ എഴുത്തു വായി
ചുനോക്കാതെ രാജതീയതെ കയ്യിൽ കൊച്ചുത്തതി
നാൽ നാനക്ക് ഈ അവസ്ഥ വന്നവല്ലോ. ഞാൻ
ഈ ഏതു വണ്ണു? (എന്ന കരജുനു?)

ഗോപാലദാസൻ- തരളികോ നീ ഏതിനാണു് കരയു
ന്നതു്? ഇതു നീ അറിയാതെ ചെയ്തപോരത്തല്ലോ?
അതിൽനിന്നു ഈ കേപ്പും ഇത്തേരേഖയിലും പെൻതി
ചുരകാണ്ടവന്നതു് ആ ഏഴഞ്ചിക്കാരിയായ രാ
ജതീയല്ലോ? ഇണവിധം കഠിനകൃത്യം ആരക്കുകി
ലും ചെയ്യുന്ന ഉറക്കമോ?

ഉള്ളിയാം കാതകന്തന്നെ
വിള്ളിലാക്കവതോക്കുകിൽ
പെണ്ണിന്നരജ്യാഭ്യ കയ്യീ-
മല്ലിവില്ലെന്ന നിശ്ചയം.

ആകട്ട, ഞാൻ കാതകനോടു ചൊരി ഈ വിവരം
പറയണ്ട്.

തരളിക- ഞാൻ ഈ നടക്കണ വിവരങ്ങൾക്കില്ലോ അംഗിയുന്നതിനാംവണ്ടി ഓവിയുടെ അടുക്കലേക്കു പോകുമ്പോൾ,

(എന്ന രണ്ടാഴ്മ പോയി)

പ്രവേശം കഴിഞ്ഞു

(അനന്തരം മദ്ധാവസ്ഥായ നടിച്ചുംകൊണ്ട് കാനകൾ പ്രവേശിക്കുന്നു)

കാനകൾ- പ്രാണപ്രൈയസിയായ ഈനോടു ഇപ്രകാരമുള്ള അനന്തരാഗ്രാണ്ഡായിരാക്കേ എന്നെന്ന് ഈ ദുഃഖാന്തിക്ക രാജാവിരൻറെ ഒരു ഏറ്റു സന്നതം മാത്രമേ ഈ ആവശ്യമുള്ളു, അതു സാധിക്കുമെന്ന ഈ ആവസ്ഥരത്തിൽ എനിക്കേ തോന്തരമില്ല. അഹോ എൻറെ അവസ്ഥ ഇങ്ങിനെയായില്ലോ. പ്രിയേ ഈനുമതി! നിന്റെ ആ എഴുത്തുതനെ എത്രമാത്രം എന്ന വ്യാകലപ്പുട്ടുത്തുനു. അതിനില്ലെ ഞാൻ,

നിയും ഹന്താ വലുതായെങ്കാൽക്കാരം-

മിയുംകർക്കിപ്പു വരുത്തിയതില്ല വാദം;

തിയുംകയാലവീക നീ മുട്ടബാക്കുമെൻറെ

കയും കൈവെടിക മൽപ്പിയതനെപ്പറ്റേ

എന്ന പറഞ്ഞു അതിനെ വലിച്ചുറിഞ്ഞതു്, കഷ്ടം! അതിലെത്തെ ഒരു ദ്രോകം എനിക്കിപ്പോഴും ഓർമ്മവരുന്നു, എന്നെന്നാൽ:-

പോ കാറ്റ കാമസമനായിട്ടുകഴഞ്ചോടൊ-
തേകാതസീച്ച് നിയിവഭളന കഴിച്ചുകൊള്ളോ?
ആകാത നദി നനിവർക്കു തതന താപാ
ശോകാതമിന്ന മതിവക്രു തരേണമേ മേ!

എന്നാണെന്ന തോന്നുന, അല്ലോ! ദേവമേ! നീ
എന്തിന എന്ന ഇതു വിസ്തിയായി സ്വഷാച്ച?
എന്തുകാണ്ണുന്നാൽ,

വവള്ളുക്കണ്ണാടിപോലുള്ളവള്ളട കവിളിൽ
രക്കകളുപ്പേൻ, വവനാ-

ലുള്ളത്തിൽ പേടിയുലം കിടക്കിടവിറ്റാ-
ലലാന ചുംബിച്ചതില്ല;

വവള്ളുത്തിൽ ചാടിയപ്പോളവള്ളടയയരു
തൊട്ടു നോന്നാട്ടതിക്കാൽ

കമ്പിള്ളം ടാതേരയാലും പുതുസ്യയയ നക-
ന്തില്ല മുഖദാനുവയോഗാൽ,

മനഭ്യോ! നീ എന്തിന പരിതപിക്കുന?

കവിക്കാലമിരല്ലന പുതുഷാൾ
അജ്ഞനായിട്ടുകയില്ല ലേശവും;
ദിവിജ്ഞമനവാടണയുന്നകാലമ-
ഞാഡിജ്ഞചുത്തിയുമുദിക്കുമേവനും.

രെവനോ എരൻറു സവാവിക്കുന്ന നിലയിലെക്കു
ലും എരനു അപേസിപ്പിച്ചുന്ന ഒരാൾ ഇവിടെ
ഇല്ലാണോ, പ്രിയേ! ഇന്ത്യമതീ! നീ എന്തിനാണ്
നിക്കുന്ന എദ്യപ്രിയനായിരിക്കുന്ന എരനുള്ളിടി
ഇങ്ങിനെ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നതു്? അല്ലെങ്കിൽ ഇതു്
നിന്മാട്ടു പറയേണ്ട വാക്കും: ഞാൻ ഇങ്ങിനെ
വലയുന്നതിനു പ്രധാന കാരണത്തേൻ കാമദേവനു
ണാനുള്ള ചില പുരാതനഗാത്രങ്ങൾ പക്ഷം? എ
ഡോ കാമദേവാ!

വയ്യാതിങ്ങിനെ വാണിച്ചും മനജരെ—

കാണാതൊളിച്ചുങ്ങു നീ—

ക്രായ്യാനാക്കു പരം പ്രധാനമെവനും

ചെയ്യാത്ത കയ്യാണിദം;

നിയ്യാണോ ഹരിതൻ മകൻ ഗ്രീഡശനും

നിയോ സുഹാസ്യാവ്യനും?

പൊയ്യാണോതുവതൊക്കെയും ഭവി ജനം

നിന്മേക്കരിച്ചുാക്കുകിൽ,

ഇളംകാറോ! നിയ്യാണോ ഇം കള്ളനായ കാമദേ
വൻറു രദ്ധാണോനു പറയപ്പെടുന്നവൻ! എഡോ,

രേരാളം മലയാറ്റിരഞ്ഞിരയടിവാ—

രഞ്ജീനു വന്നാംരാ—

ലീ രജ്യത്തു പരന്നടിക്കമൊരു നീ—

യിന്നെൻ്തെന്നലേ!

നേരായോപ്പാട്ടിശാലിചുതീ മലയിലെ—

കാറേരാട്ട് ചേന്നെന്തോ!

വോരാൻ കാരണമെന്നയിട്ടു കഷണി—

പ്രിങ്കാനാദ്ദൂ പരം?

മാറ്റേറുവനായ തകഭാരമവിലം

രതീകരിപ്പാനിളം—

കാറ്റു! സർപ്പണിയുതിട്ടുന സമയ—

ത്തണ്ണായതോ നീയെങ്ങോ!

എന്താണിങ്ങിനെ ചെയ്യേതെന നീത്വപി—

ചീരോല്ല നീയെത്തുയും

സന്താപം മമ നൽകിട്ടുനിയു വിഡി—

പ്രിക്കുന്ന മെരുക്കവേ,

ആരാണീവതനതു് ?

കുട്ടിത്തെന്നെട കയ്യിലുള്ള കുടയെ—

പ്രിനിൽ പിടിച്ചുതുയും

മുട്ടിൽ കീറിയ മുണ്ട് ചുറ്റിയതുപോ-
ലൊന്നാിട്ട് തന്നോളിലും

വെട്ടിത്തെല്ലു വിത്തതിവെച്ചു കുമ-
ശ്ശുതെത്ത മാടാതെക-

ഞിട്ടിട്ടിന്തിനെയാർവ്വരനു വഷളാ-
യീടുന വേഷ്ടതാട്ടം.

ഓഫോ! നമ്മുടെ ദ്രാവപാലൻ ഗ്രാപാലദാസ
നാണോ?

(അന്തരം യദോക്ഷതവേഷനായ ഗ്രാപാലദാസൻ
പ്രവേശിക്കുന്ന)

ഗ്രാപാലദാസൻ_ ഏജമാനനോ! എന്താണോ ഈവിഭക്കേ
ങ്ങ കണ്ണിതം കാണുന്നതു്? മഹാരാജാവ് കല്പിച്ചു
വര്ത്തമാനം അറിഞ്ഞിട്ടായിരിക്കുമോ?

കാന്തകൻ_ ഞാനൊന്നുകൊണ്ടുമല്ല മിണ്ണാതെഴിയുന്നതു്:
മഹാരാജാവ് എന്താണോ കല്പിച്ചതു് ഞാനറിഞ്ഞാ
ല്ലശ്ശോ,

(ഗ്രാപാലദാസൻ ചെകിട്ടിൽ പറയുന്ന)

കാന്തകൻ_ (കേട്ട നിയ്മികാരനായി നീനുകൊണ്ടോ വി
ചാരംഡ ഈശ്ശേരി!

ഞാനാരാധ ഫുറ്റു വിലവിട്ടു വലിച്ചുറിത്ത-
തീ നാശഹേതുവതിനില്ലോരു കില്ലു തെല്ലും;
ഒഹ നാമാ! റിസ് കരണകൊണ്ട് പരാസിയേറ്റി
ദ്വീ നാം മതിയുത്തതിനൊരുവേക്ഷണമാത്രം.

എന്ദോ ഗോപാലദാസൻ! താൻ തന്റെ പണിക്കു
പോവുക, ജൂഡാന്തരത്തിലും സ്കൂൾഡാം ഉണ്ടായിരി
ക്കേട്ട!

ഗോപാലദാസൻ— അഞ്ചിത്തത്തന്ന (പോയി)

കാതകൻ— ഈ വിവരം പ്രിയയായ ഇന്നുമതി അറിയു
നോർ എത്ര ദുഃഖിക്കം? (പദശബ്ദം കേടുതായി
നടിച്ച്) ഓഹോ! ഈ ഇന്നുമതിയായിരിക്കമോ?
എന്നാൽ അവളോടു ധാരുപരക്കതന്ന. (എന്ന
ചുററിനടക്കന്ന)

(അനന്തരം വീണിക്കൊണ്ട് സവിമാനം, ആദ്യ
സിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ധാരുിയും, കിടന്നംകൊണ്ട് ഈ
നുമതിയും പ്രവേശിക്കുന്ന)

ധാരുി— കട്ടി! അലോഹത്തിന്റെ മറുപടിയിൽ നീ വാ
യിച്ചുനോക്കിയില്ല?

ഇന്നുമതി— അമേ! വായിച്ചുങ്ങാക്കി. എന്നിട്ടുന്നാണ്?
അതിൽ അദ്ദേഹം സന്ധ്യക്കമുൻപായി ഈ ചീടു വ

രാമന്നല്ലെ പാണത്തിരിക്കുന്നതു്? പിനെ ഇതു
നേരമായിട്ടും വന്നില്ലാലോ,

കാതകൻ— ഈതാ ഇന്ത്യൻ! മുരളുന്നിന്നതനെ കാണോ
നണ്ടു്.

പാരം ഗണ്യം വിള്ളുത്തും, പനിമതിസമാ—
മാസ്യമേററം കരിഞ്ഞും

സാരം പുമേനി വാടിപ്പുരസിജ്ബിസമെ—
നാളിവല്ലും കൂടിഞ്ഞും,

താരവൻ തട്ടി വിട്ടിട്ടിന കുടക്കണകൾ—
ക്കാക്കയും ലക്ഷ്യമായി

തെസ്പരം കൂടാതെത്താനെൻ പ്രിയരമണി കിട—
കുന്ന പുമെതയിനേൽ.

എന്നാണെൻപ്രിയനിങ്ങു വന്ന തളിക്കം
തോല്ലുന തകയ്ക്കിനാ—

ലെന്നാൽപ്രിയയെന ചൊല്ലി മഹ ക—
യുവിൽ ഗഹിക്കുന്നതും

എന്നാലോചനാപുണ്ടു കുമവരയായും
മുഖഃവിച്ചു ബാഴ്ചനാരീ—

പ്രാണോമൻപ്രിയയെന്നറ ശില്പാധയഹോ!

കേട്ടാൽ പൊറുത്തിട്ടുമോ?

ഇന്ത്യമതി—അമേ! അദ്ദേഹം അഞ്ചിത്തു പറഞ്ഞുചതിക്കു
നീ ഒരു ചപലപൃത്യശ റാലുപ്പോ.

ധാരി—കട്ടി! എക്കിലും രാജാവിനോ ഭാഗപ്പട്ടിക്കാണിരി
ക്കാം ഇന്നോട്ട് പോരാതിരുന്നത്, നിങ്ങൾത്തമി
ലുള്ള ഇം സ്കൂഹം അറിഞ്ഞാൽ രാജാവിനും രാ
ജിക്കം അരു സമുഖാകയില്ല,

ഇന്ത്യമതി—എന്താണിപ്പറയുന്നത്? യക്ഷി എന്നോടു സ
ത്യംചെയ്യു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ആ വാക്കെ കളവായിരി
ക്കമോ? എന്നതെന്നുള്ള- ഇദ്ദേഹം ഒരു ക്ഷത്രിയ
നമാണ്ണല്ലോ. കണ്ണാൽ നല്ല സുമുഖം വീരപൂര്വ
ഷനമാണ്. പിന്ന ധനം കൗമാഗ്രം ഇല്ലെന്ന
വിചാരിച്ചു അപ്പുനും അന്ത്യം ഇദ്ദേഹത്തെ തള്ളി
ക്കളിഞ്ഞു എന്നിക്കേ അപാരമായ ദ്രുഃവത്തെ ഉണ്ടാ
ക്കമോ? അപ്പൊ അവക്കു രസമില്ലെങ്കിൽ,

എന്താ തന്ത്രളിലുള്ളാരീ സ്ഥിതിയിരി—

തന്ത്രനാകിലനാളില—

തന്ത്രതാതാൻ പലത്രം മറ്റു പറവാ—
താളായി വന്നിട്ടുമോ?

ചെറുതാർഖ്യംബന്ധരാത്തിപെട്ട വലയു-

നൊന്മൈയു നോക്കാതെക്ക-

ണ്ണഭന്താണ്ണന്നടയമയുള്ളതജ്ഞനാ-

ത്തല്ലിച്ചു കൊല്ലിക്കുമോ?

കാൻകൻ- (പ്രവേശിച്ചു, ഉരക്കണ)

നമ്മുടെ വാത്തയെടോ നി-

നമ്മ പരഞ്ഞതിട്ടറിഞ്ഞു നിന്തുതാൻ;

നമ്മതിമുഖി! മാം നാളേ

നമ്മവരുത്താതെക്കണ്ണ കൊല്ലിക്കും,

(എല്ലാവരം കേട്ട പരിശ്രമിക്കും. ഇന്ത്യമതി മുൻ
ചരിക്കും, സവികൾ ശീതോപചാരങ്ങൾ ചെ
യ്യും)

ഇന്ത്യമതി- (എഴുന്നേറ്റു വിലപിക്കുന്ന) കൗശ്ലങ്കരിച്ചു!
രെവമേ! എത്തുചെയ്യുണ്ട്? എന്നിക്കു ഇവിടു
തേക്കരിച്ച വിലപിക്കാനും നാവു പൊതുനില്ല
ബ്ലോ. അങ്ങുന്ന എന്നിക്കു രെവയവ്യുദ്ധം വരു
ത്തുവാനോ വിചാരിക്കുന്നതു്? അച്ചു! പ്രിയരഹ്മ
ദ പിതാവോ മാതാവോ നിഞ്ഞളുടെ എ കസന്താന
മായ എന്നും ഇങ്ങിനു ദഃവിപ്പിക്കുന്നതിനും നി
ങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ മനസ്സു വന്നു? ഹോ യക്ഷി!
വിത്തമസ്തേ!

കേൾക്കു യക്കി! താവ് വാക്കു വിശ്വസി—
 ചുർക്കത്തെതാഴുമിൽനിന്തന താൻ
 ഇക്കണക്കു വിധവാത്പരമത്തുകിൽ
 തീക്കഹാർക്കഴിയിലിനു ചാട്ടുമേ,

ധാത്രി— കട്ടി! ഇതുഡാക്കു ബുദ്ധിയുള്ളവളായിട്ടും പുരാ
 തന സ്മൃതിസന്ദേശം നിലവിൽനിന്തുവാനായി വിചാ
 റിക്കന്നതാണ് എനിക്കെത്തും. നീ വിവാഹം കഴി
 ക്കാതെ വിധവയാകുമെന്ന പറഞ്ഞു കരയുന്നതി
 നീരു താല്പര്യമെന്നോ?

ഇന്ത്യമതി— അമേ! തന്ത്രം പാണിഗ്രഹണകർമ്മം ഒന്നം
 ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിലും മനസ്സാ പരസ്യരം വരിച്ചിരി
 ക്കുന്നവെന്ന അക്കഷം നിശ്ചയമില്ല? (കാന്തക
 നോട്ട്) പ്രിയ!

യക്ഷനാരിയുടെ വാക്കു വിശ്വസി—
 ചുക്കയപ്പുമെ! കാത്തിന്തനു താൻ;
 ഇക്കണ്ണത്തിലിയലും മുച്ചു മുച്ചു താ—
 റക്ഷനാമുഖം ഹാ കമം സഹേ?

കാന്തകൻ— (വിചാരം) താൻ ഇതിനൊന്നം ഉത്തരം പ
 റവാൻ ശൈത്യനാക്കന്നില്ലപ്പോ. (മിണ്ണാതിരിക്കുന്ന)

(അണിയരയിൽ)

വെവതാളിക്കും—

സുരൻ തന്റെകരമാക്കവേ പരിഹരി-

ചുണ്ണു പതിച്ചിട്ടിരി-

നേരം പാഞ്ച കിത്തുചകാണ്ട് വയമീ-

സ്ഥാമന്ത്രപാലകർ

താരിൻ ശോഭ കൈചുത്തിട്ടം തവ പദം

സേവിച്ചു കൊണ്ടീട്ടുവാൻ

നേരിട്ടിങ്ങിരെ നോക്കിയുർഖുപഴവരായും

നില്ലന രാജപ്രഭോ!

കാന്തകൻ - പ്രിയേ! ഇന്ത്യൻ! ഇപ്പോൾ സസ്യാകാലമാക്കാൻ ഇന്ത്യൻ നാം തമിൽ പിരിയേണ്ടിവനിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യൻ ഇന്ത്യൻ ജനങ്ങളിൽ കാണുവാനും പ്രധാനം. എക്കിലും സ്നേഹം ജനാന്തരത്തിലും ഉണ്ടാക്കാനേപേക്ഷ.

(അനന്തരം രണ്ട് ശ്രീപായികളും ഭാസിച്ചായും ആവശ്യിക്കുന്ന കാന്തകനേയും ഇന്ത്യൻരിയേയും സവിക്കളും ധാരാളിയേയും പിടിച്ചു കൊണ്ടപോകുന്ന)

(എല്ലാവയം പോകി)

നാല്പതിം

(അനന്തരം യക്ഷി പ്രവേശിക്കുന്ന)

യക്ഷി- എൻ്റെ പ്രിയനോ എക്കദേശം ശാപമോക്ഷം അട്ടത്തിരിക്കുന്നു. നൽപുഭനുനു ആ വസ്തുവുവരാ ജാവിനെ ഇന്നലെ വധിക്കാനാണി കാളികാവന തിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടശ്രദ്ധനു കേട്ട്. അവിടെനി നു വധിക്കുന്നതിന്മുഖ്യ പിടിച്ചുവലിച്ച കൊണ്ടു വന്ന ഇവിടെ കാട്ടിൽവെച്ചു സന്യാസിയായ നൽ ചുഡാനക്കൊണ്ടു “ആനന്ദനായിപ്പേരുക്” എന്ന ഒ പിപ്പിച്ച്, വേട്ടാട്ടവാൻ വന്നിട്ടിള്ള കേരളരാജാ വിന്റെ അശ്വമായ എൻ്റെ പ്രിയനെ ആ ആനയു വരാജാവിനെ കാണിച്ചു ശാപങ്ങാക്ഷം വരുത്തുന്ന തിനാണ് എൻ്റെ ഉത്സാഹം, ഇതിൽ ചില കാഞ്ഞ തിനോ അയച്ചിതന വേമാംഗത്വനുകാണാതെ തുകൊണ്ടു മാത്രമാണോ എൻ്റെ മനസ്സു് ഇപ്പോൾ വധ

സനിക്കുന്നത്. (സുക്ഷി ചുനോക്കിയിട്ട്) ഓഹോ! ഹേമാംഗദൻ എത്തിപ്പോയോ? (അനന്തരം ഹേമാംഗദൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)

യക്ഷി— എന്താ ഹേമാംഗദ! പോയ വത്തമാനം ഒന്നു വ സുരിച്ച പറയു, കേൾക്കേണ്ട.

ഹേമാംഗദൻ— പരയാം, ഞാൻ ഈവിട്ടുതെ കല്പനയെ ശിരസാ വഹിച്ച് ഈന്നലെ രാത്രി കാളികാവന തതിൽ ചെന്ന് ഒരു മരത്തിനേരു കയറിയിരുന്നു. ഒത്തമിച്ചു സരസസേനനം ഉണ്ടായിരുന്നു, എക്കും ശോ അർദ്ദമരാത്രിസമയത്ത് ഒരു യുവാവും രണ്ട് ചാണ്ഡാലവേഷരൂപായ വസ്ത്രക്കൂട്ടം അവിടെ വന്ന ചേന്ന്, ആ വധകരുക്ക് ഈ യുവാവിനെ കൊല്ലുന്നതിൽ വളരെ മടിയുണ്ടായിരുന്നു. അവക്കു മുഖഭാവംകണ്ട് ആ യുധാവ് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:

എത്തിനിനു മടി? ഭവരാജതെ നിര-

സിംഹപാപ; മിഹ ഉൽഗദ്ദൈ

ചിന്തിട്ടം അധിരധാരയാലധിക—

രക്തമാക്കിട്ടുക വാളിനെ;

ചിന്തിയാണു ലവഘലമെന്തിനിയ ന—

ചൗതിയാകിലതിനാലെഴും

പണ്ടികേട്ട റു പദ്ധാണ കണ്ടിട്ടുക;

ദ്രഃവമില്ലിവനമൊട്ടുമേ?

ഈ കേള്ള് “എത്തക്കിലും ചെയ്യുകതനെന്ന്” എന്നറ
ച്ച് അതിലൊൽവൻ യുവാവിനെ താഴ്ക്കീ നിറുത്തി
വെച്ചുന്നതിനു തന്റെ വാളുള്ളത്തിൾ. എന്നിക്കുറ ക
ണ്ടപ്പോർ വല്ലാതെ വ്യസ റം തോന്തി, എന്നറ
ഈപ്പു ഗായ സരസംസനനോട് ആ വധകരുന്നു ക
ഞ്ഞം വാളും പിന്നിലേക്കെ പിടിക്കുന്നതിന് എല്ലി
ച്ച്. സരസംസന അതുപ്രകാരം ചെയ്യപ്പോർ
തോൻ യുവാവിനെ റ എടുത്തുകൊണ്ട് ആകാശമാറ്റ
മാറ്റി ഇവിടെ വന്നു. ആ സമയം രതചുഡ്യൻ ക
രിച്ചു മുറ തപസ്സചുള്ളിതനിത്തിൽ. ഉടനെ അ
വിടെ പോയി ഇംഗ്ലീഷ് യുവാവിനെ അവന്നു മേലി
ടി. ആ സന്ധ്യാസിവരൻ കോപിച്ചു് എഴുന്നീറ്റു
ആ യുവാവിനു ഗാട് ‘നീ ഭ്രാന്ത നായിത്തീതക്’ എ
നം, എന്നോട് ‘ഈ അവിനയത്തിനു പാസ്യായി
ത്തീതക്’ എന്നും പറഞ്ഞു. എക്കിലും തന്ത്രങ്ങളുടെ
പ്രശ്നാമം സാന്ത്വനവാക്ക് ഇവക്കളുകൊണ്ട് സ
ന്തോഷിച്ചു ‘നിഞ്ഞൾ ഉടനേതെന്ന ശാപവിക്കു
രായി ഭവിക്കുമെന്നും അതിനും ഇംഗ്ലീഷ് യുവാവ് ഭ്രാന്ത
നായി സഖ്യാച്ചു് ഇംഗ്ലീഷെ വേദ്ധക്കുവനിട്ടുള്ള കേ
രളരാജാവിന്നു അട്ടക്കെ ചെല്ലുന്ന സമയം താൻ
പാസ്യായി ആ യുവാവിനെ കടിക്കേണ്ണുമെന്നും അ
നഗ്രഹിച്ചു. യുവാവ് അപ്പോർത്തെന്ന ഭ്രാന്തനാ
യിത്തീന്തിൾ എന്നോട്ടോ നടന്നു. അംഗാർക്കു വി

പ്രലംഭം ഫെറുവായുള്ള ഉദ്യാദവും ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഇതാ പാപബാധിത്തീരനും, ഇന്നീ ഞാൻ തെങ്ങളു ഒരാപമോക്കുത്തിനു ശ്രദ്ധിക്കുവാനായി കേരളരാജാവിന്റെ വേദ്യസ്ഥലങ്ങളും ചേപാക്കട്ടു.

യക്ഷി— ശരീ, വളരെ നന്നായി. സന്ദ്യാസി എൻ്റെ ഇഷ്ടാത്മനു പ്രഖ്യാതിയും, കേരളരാജാവിതാ മ ത്രായോട്ടുട്ടി ഇം വന്നത്തിന്റെ അവസാനപ്രദേശം ശഞ്ച നില്ലുന്നു. നീ അവിടെ ചെന്ന കാത്തുയി നിന്നുക. എന്നാൽ അന്നോട്ടുതന്നെ വത്തനംണ്.

(എന്ന രണ്ടാള്ളം പോയി)

(അന്നന്തരം കേരളരാജാവും മന്ത്രിയും പ്രഭവാഡി ക്കുന്നു)

രാജാവ്— മന്ത്രി! ഇതാ ഇം മാൻ പായുന്നതു് നോക്കു,

ഉണ്ടെയൻപുരകിലുണ്ടിതോത്തുനന—

രണ്ടുരകാണ്ടു തലയെത്തിരീ—

ചീണ്ടലോടു കമ ബാഹ്യവിൽ ചതുര-

നോദ്വീടു പലവട്ടവും

കണ്ണ മുൻചെട്ടിക്കല്ലാകയും നീജ ജീ-
വത്തിനാലിഹ തക്കൽ തന്ന
നീണ്ടതാം ചെവിയുയർത്തി മാനിത കു-
തിച്ചിട്ടും ബത! കാറുപോൽ.

മന്ത്ര1- എന്തുഷ്ട്‌മൻ! അന്തായുടെ കുതിര പായുന്നതു കാ-
ണാനില്ലോ?

മാനന്നോട്ടു പരന്നിട്ടു വെടിവെ-
ച്ചീംണ്ണ നേരത്തു ഞാൻ

മാനം നേരുവന്നാനയ്ക്കു കടിഞ്ഞാ-
ണഞ്ഞുനു വേണ്ടം വിധ്യാ

ഉന്നം വിട്ടു ഭവാനനാടിന്തിനായഫോ-
ഡേഷാരവംകൊണ്ടു-

ച്ചാനന്ദവന്താട്ടു പാത്തിട്ടും വലുതാ-
മശ്രൂം ഗ്രിവിശപ്രത്രൻ,

രാജാവ് - ശരീതനന്ന്: ഞാൻ കാണണ്ണണ്ണം,

ഇന്നിതിന്റെ വലുതായ വേഗമത്ര-

കൊണ്ടു കണ്ണടിക്ക നീഡ്യുലം

നീനിടന തതസ്തവയം സകല—

മോടിടനവിധായിതെ;

മുനില്യദ്ധ പഞ്ച പക്ഷി വൃക്ഷ സര-

സിഗണങ്ങളരമാത്രമിൽ

പിനില്യായിഹ വത്സ ഹന്തി ബഹ്ര—

വേഗിയൈക്കതിര നിശ്വയം,

ഇതു പാരസീകരാജാവു നമ്മക സമ്മാനമായി അ
യച്ചതന ത്രിവിശ്വഗ്രൂതനെന്ന ക്രതിരയാണെല്ലാ.

(അണിയറയാൽ)

എട! പശ്വേ! നീ അണ്ണോട്ട് തിരുവിലേക്കു ന
ക്കോ,

രാജാവ്— (കേട്ടിട്ട്) മാത്രു! ക്രതിരയെ നിറുത്തുക്കു. ന
മ്മുടെ ദൈവന്യം ആരെയോ പിടിച്ചു കൊണ്ടുവര
നുണ്ടെന്ന തോന്തനു. (ക്രതിരയെ നിറുത്തുനു)

(അണിയായിൽ രണ്ടാമതും)

(കമാശി—ആദിതാളം)

ലക്ഷ്മൻര നാമ! നീരൻ! * മക്കാശയിന്ത്യ ര
നാല്യം * അക്കാസീമ് നീ ചേത്തിട്ടി നോൻ * സക

ചങ്ങൾ തീര്ത്തിട്ടു * പക്ഷമററമതമെങ്കിൽ * നിക
നിവു വെച്ചീരേണു * ഇന്ത്യമതി! വന്ന നമ്മു *
നിന്നുംലിൽ ചേത്തിരേണു * ഇന്ത്യമുഖി! നീയുല്ലാ
തെ * എന്നുടെ രക്ഷിതാവില്ല.

മന്ത്രി- ഓഹോ! ഇതാരാണ്? അപംകൊണ്ടാന് ഭൂ
ന്തനുന്ന ദോഷം.

കീറിക്കീറിയ മൃഥുരണ്ടരഫില്ലും

മരറാനു തന്റൊളില്ലും

വാരിൽ കൈട്ടിയുട്ടു തക്കുമരയ—

പ്രിച്ചിപ്പിച്ചുണ്ടിരുന്നിരുന്ന

വാരിക്കുള്ള വള്ളത്താരെല്ലുവിലവും

കാണുന്നമട്ടിൽ തുട്ട—

തേരാരിഞ്ഞുവുമായ് വരുന്ന വികുതി—

പ്രാശ്നാട്ട പാടിട്ടവൻ,

(അന്നത്തുനം ഭ്രാന്തനും യവനരെസന്ത്യവും പ്രവേശി
ക്കുന്ന)

ഭ്രാന്തൻ— (രാജാവിരുന്ന നോക്കി)

(ഹംസബന്ധി— എക്കതാളിം)

നിയുണ്ടോ നേരത്തെന * എന്ന ചെയ്യാതെ ഈ
രിക്കന * സിംഹദശംഗൻ ചെയ്യതാം * കൂർക്കുത്യ
മോക്കകിൽ * സിംഹദശംഗനായ നീ * എത്തുകൊ
ണ്ടഞ്ചുന്നു * ഈമതിതനെ നീ * തന്മകാണ്ഡി
തനീട് * പിന്നെയെല്ല പിന്നെത്താൻ * ഈമതി
വന്നാലും,

രാജാവ് - എത്തു്? ഈ ദ്രോഹമാണോ ഭാതൻ?

മന്ത്രി - എന്താണിവിഭക്ക് ഈതിലാത്ര അത്കുതം?

രാജാവ് - ഒന്നമില്ല, എവിടുന്നാണെന്ന ചോദിക്ക.

(അണിയാചിൽ)

ഭാത്തു ഇളാരി ഘൃതജ്വലനബ്യത കണ്ണു വേഗ-
മേന്തു നാരീക്കണ്ഠിര ചതുരായ യക്ഷഗായി;
സത്രഘു നാമവനിതാ റച! നിന്മപദാശിൽ
ചിത്തും രജസ്സു തലകൊണ്ടണിവാൻ വരുന്ന,

രാജാവ് - (കേട്ടിട്ട്) എത്തു്, തൊൻ പരഞ്ഞില്ലോ? ഈ
ദ്രോഹം ഭാതനമല്ല. ആ കട്ട, എവിടുന്നാണെന്ന
ചോദിച്ചു.

മന്ത്രി - താൻ എവിടെ നിന്നാണ് വരുന്നതും?

ഭാതൻ - (ഭന്നട്ട്. ആദിതാളം) ആഴി ചുഴുഴിതാൻ * രക്ഷ

ചെയ്യവാൻ * കോഴിതാൻ തു കിയപ്പോൾ വന വിരൻ ഞാൻ * കാട്ടിലുള്ള സന്ധാസം * പാട്ടിലാക്കീടാൻ * അട്ടിയിന്നൈച്ചുള്ളോൻ * നാട്ടിലോൻ ഞാൻ * ഇന്നുമതിരെന്നയും * കൊണ്ടപോതവാൻ* വന്നുകൊണ്ട വിരൻ ഞാൻ * ഏറ്റന ദത്രണം * താഴുമിത്തദിഡബ്ല്യൂക്കാതോന്തിണാദ്വിഡ്യാ കിടക്കയാലുമിത്തദിഡബ്ല്യൂക്കാതോന്തിണാലുമിഡ്യാ.

മന്ത്രി- താൻ എന്തു വംഗ്രതീൻ ജനിച്ചവനാണ്?

ഭ്രാന്തൻ- ചാലവെ ഇഴഴിതന്ന മിത്രയുള്ള* മാലിൽ ജനിച്ചവന്തേ * ഭ്രാന്തന്റുള്ളോരോല്ലാതം എന്തു * കാലിൽ നമിക്കുകവേണം * തിരത്തതതിത്തതതിരത * തിരതതതതിത്തതതിരത.

(ഉടൈ ഒരു സപ്പം വൻ ഭ്രാന്തനെക്കെടിച്ചു മറയുന്ന; ഭ്രാന്തൻ വീഴുന്ന; അനന്തരം യക്ഷിനം യക്ഷിയും ഷേമാംഗദനം പ്രവേശിക്കുന്ന)

മന്ത്രി-

ആരാണം നിന്നെള്ളുയി! തന്ത്രാളം ശിന്ന കാക്കാൻ നേരായി വന ഹരിലക്ഷ്മികളും കമ്പിപ്പിന് പാരാതേയേരായ പരിഞ്ഞേമാണ്ട് നില്ല-
മീ രാജമഹാലിയുടെ സംശയമാളു തിരുപ്പിൻ.

യക്ഷൻ- ശാപത്താലും യക്ഷവർഗ്ഗപതിയാ-

മീജുള്ളവൻ വാജിയായും

താപത്തിനവസാനമിപ്പുത്തഷ്ടാ—

ഭർശീകയാലെത്തി മേ;

ഭേദഗതി! ധരിക്കുക്കുൻറ വിരഹ—

ത്തികൊണ്ട് കുഴും കരി—

ഞതാപത്തേരറമീയന്നകാണ്ടമതമീ—

തനപംഗിരയൻ ഭായ്താൻ.

ഈ മഹാഐഡാവനായ ഭ്രാന്തവേഷധാരിയായ രാജാവ് ഈ അവസ്ഥായ പ്രാപിച്ചത് എനിക്കുവേണിത്തന്നുണ്ടാണ്. ആകയാൽ ഈ ദാഷ്യം കൊടുത്ത് വിഷമിറക്കുന്നതിന് അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഈദുഷം എഴുന്നോറാദ്ദേശം നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാ വർത്തമാനവും അറിയുവാനിടവതന്നതാണ്, ഞങ്ങളിൽ താ പോകുന്നു. (മുന്നാഴും പോയി)

രാജാവ്— (വിചാരം) കുഴും നമ്മുടെ രത്നപ്രദയവരാജാവാണ് ഈ അവസ്ഥയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നതു്. ആകട്ടെ, മരിച്ചു എന്ന നിശ്ചയിച്ച ആളു തിരിച്ചുവന്ന കാൺമാറായല്ലോ, (പ്രകാശം) വിഷം നാംതന്നു ഈക്കിക്കുന്നയാം, ഈവിടെ ഒരു മറ കെട്ടിക്കു.

മന്ത്ര1- നരകട്ടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

(രാജാവ് ഭ്രാന്തനോയിം ഏടിത്തു മറയിലെക്കു നക്കുന്നു)

(അനന്തരം രത്നപ്രദിനം സുക്മാരനം മരയുടെ ഉള്ളിൽ നിന്നു പൂരത്തു വരുന്നു)!

രത്നപ്രദിന് സവേ സുക്മാര! ഇതുവരെ ഉണ്ടായ വർത്തമാനം എല്ലാം ഇഷ്വിയത്തിലാണ്. ആകയാൽ—

ഈന്നതെന്നയഞ്ചു ചെന്ന സിംഹളാധിനാമദിന—
ക്കൊന്നകൊണ്ടവരെന്നു പൂര്വിതനെ വേട്ട സാദിം
മുന്നവാസര ത്തിനുള്ളിലെക്കു താതസന്നിധയു
ചെന്ന നാം വണ്ണിഭ്രംഗമെന്ന പാക്കിലെയതാ,

സുക്മാരൻ— അതിനെന്നതാണ് വിരോധം? ഇം വഴിക്കു
തന്നെ പോകാമല്ലോ, അല്ലോ മന്ത്രിപുംഗവ!

നേരേ നമ്മുടെ ദൈസന്ധ്യവും യവനങ്ങം
തസിംഹളദപീപിനായ്

പോരേണാം; വരുമാളു ഞാ, തന്റുവരെ—
ക്കാത്തിട്ട രാജ്യം ഭവാൻ;

പാരാതിത്തിത്തമെനിയോത്തിവന്നിരാ
പോകിനു സിന്യു ക്കര-

ഡ്രാരാനം വലുതായ ക്ഷുപ്തകളു—
രണ്ടുതിഞ്ഞവാൻ പോകണാം,

മന്ത്രി— കല്പനപോലെ, എന്നാൽ ഞാൻ പോകും,
(പോയി)

സുക്ഷമാരൻ— സെസന്റുങ്ഗേ! പിന്നാലെ പോതവിൻ.

രത്നപ്രഭൻ— നമ്മകൾ കൂതിരകളിൽ കയറുക, (എന്ന ര
ണ്ടാഴ്ച കൂതിരപ്പുറത്തുകയറി ഓടിക്കുന്ന)

(എല്ലാവരം പോയി)

അംഗവാമക്കം

(അനന്തരം സീംഹളത്തിൽ ഭേദനായകൾ പ്രവേ
ശിക്കുന്നു)

ഭേദനായകൾ-എൻറെ പ്രഭാവം വിചാരിച്ചാൽ ഞാൻ
ഈ സ്പാമിക്ക പററിയവനേ അല്ല. കുറച്ചുഡി
വസം മുന്ന് തന്റെ ഘൃത്യനെ ഇവിടെ പിടിച്ചു
കൊന്നിരിക്കുന്ന എന്ന കേട്ട യുദ്ധത്തിനേത്തിയി
രന്ന വത്സരാജ്യാവിനെ ഈ ഞാഹാണ് ജയിച്ചു
കാരാഗ്രഹത്തിൽ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നത്
നന്നയല്ല,

വന്നിട്ടേ കുട്ടപ്പം കലത്തെമാരു കരം

തന്നിലാവാങ്ങുംമെന്തി—

ടിനീടാൻിച്ചമിറ്റ്, പട്ടിലറിക ഞാ-

നിട്ട് വട്ടം തിരിക്കാം;

പിനീടാരാണ് പോരിൽ പരമതമില്ലോ-

പോയുമെൻ്തുപിലായ്ക്കു!

നിനീടാൻ തക്ക മത്ത്യൻ വരുത്തു പച്ചകീ-

ടങ്ങളിനെയ്ക്കു സാരം?

പാരാക്കക്കീഴ്‌മറിക്കാൻ പട്ടതപ്പതക്കീ-

ഞാനിരിക്കുന്ന കാല—

തീരജ്യം ഏകയുള്ളക്കാനശിരത്താൽ വാ-

ക്കില്ലെനിക്കില്ലെ വാദം;

ആധികീരിട്ടം മാറ്റല്ലെട വയറിൽ—

തത്ത്രമാ ധൻനിണ്ണതാ—

ലാരാട്ടാട്ടിട്ടമി വാളിവന്നെ കരതാ—

രിക്കലേയ്ക്കു നിവല്ലോ.

എൻ്റെ അവസ്ഥ ഇങ്ങിനെയാക്കുയാണെങ്കിലും
രാജാവിനു അളവില്ലാത്ത ഭ്യം ഉള്ളത് നീങ്ങുന്നി
ഡി, ഇന്നലെ കടൽപ്പറമ്പു രണ്ടുനൂറു കപ്പൽ വ
നോപ്പാർ അതു് വത്സരാജാവിന്റെ സഹായിയാക
വേണ്ട വല്ല രാജാവാന്നും കപ്പലുകളായിരിക്കാ

മെന്നും മറ്റും എന്നോടു കല്പിച്ചു. ചെന്നുനോക്കിയ ഫോർ അതു ഒക്കുട്ടം ഇന്ത്യാലക്കാരായ യവനരാത്രേതാഖിരാനം. എത്തക്കിലും ഇന്ത്യാലവം ഈ കൊട്ടാരത്തിൽ വേണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. യവനാശസന്ധം ഒരു വലിയ ശ്രദ്ധയിൽ ദാനം കാരണത്തിൽ ലക്ഷ്യമുറപ്പിച്ച്) അന്താണ് പോകുന്ന തു; ചരത്യാരനു ഭവനഭാസനോ? താൻ എന്നോടാട്ടാണ് ഇതു ബലമെല്ലാട്ടുന്നതു? എത്തു പറയുന്നു? “കൊട്ടാരത്തിൽനിന്ന് വലിയ മെതാനത്തിൽ മഹാരാജാവും രാജത്തീയും ഇന്ത്യാലവിദ്യ കാണുവാൻ എഴുന്നള്ളിപ്പോയി. എന്നതെന്നയല്ല, കളിയും തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു, എന്നും അവിടേക്കാണും ബലമെല്ലാട്ടു പോകുന്നതു?” എന്നോ? ശരിതനെ. എന്നും അന്നോടു വന്നുകളയാം, (എന്ന പോയി)

പുർണ്ണംഗം കഴിഞ്ഞു

(അന്തരം സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നാംകൊണ്ട് രാജത്തീയും രാജാവും നിന്നുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരും പ്രവേശിക്കുന്നു)

രാജാവ് - പ്രിയേ നല്ല നേരംപോക്കതനെ,

ഇന്ത്യാലമേധാവി - ഹാ! മഹാരാജാവോ ഇപ്പോൾ എങ്ങൻ ഇവിടെ ഒരു വലിയ വിദ്യയാണ് കാട്ടാൻ

പോകുന്നതു്. നല്ല സമാനം തരണം. ദേവാസ്വര
യുദ്ധമാണ്, ഇതാ എല്ലാവരും മേൽപ്പോട്ട നോ
ക്കവിൻ (എന്ന വടിയെട്ടത്തു ഇളക്കേണ)

രാജാവ് - (നോക്കീട്ട്) പ്രിയേ! ഈ മുത്തു
മാണാം!

ഒംബോളിയും കയ്യിലെട്ടത്തു കാണി -
ഒംബോധിപോലുള്ളൂടു സേ റഹ്മാറം
അനോ സുരേശൻ വിരവോട് വീര-
തനോരടിച്ചതു വരുന്ന കാൺകാ!

രാജതി - ഈതാ! ആയുപുത്രൻ ഇവിടെ നോക്കുക:

വസിച്ചുള്ളൂടു താടിയും മുട്ടുടം -

ക്രിത്തുന കണ്ണും കല-

ന്നവിൽ പലുകടിച്ചലച്ചപരകി

സുഖ്യം തകത്തണ്ണിനെ

മുമ്പിൽ കണ്ണ മരഞ്ഞളം മലകളം

കയ്യിൽ പരിച്ചുന്തിയൻ -

ക്കാമ്പിൽ ഭീതി വളരുന്മാറുന്നരി -

നൈരുത്യന കത്തും തണ്ണാ.

രാജാവ് - നോക്കു. അവരുടെ യുദ്ധം!

പെയ്യുന്ന പല പാട്ടമായുധങ്ങൾ,
 ഒസന്ത്യന്മേററത്രയും
 ചെയ്യുന്ന ബത! മുഴുിയുല്ലനിരയും
 തമിൽ തിരക്കന്നതേ;
 എയ്യുന്ന കണക്കാണ്ട് ചാപയരരാം
 പോരാളിമാരാക്കവു
 കയ്യും കാലുകളും മറിഞ്ഞു നിപതി-
 ചീന്നതിപ്പാരില്ലോ,
 രാജതീ- അന്ത്യപ്പത്ര! യുദ്ധം പൊടിപൊടി ചുത്രങ്ങി
 യാശ്ചാ.

രാജാവ് - ഓ! ഹോ! യുദ്ധത്തിൽ തോറര അസുരമാർ
 അതാ നാടുനീ!

ഇന്ത്യാലമേധാവി - രാജാവേ അവിഭേദിന ക്ലൈഡ്
 ക്രവിൽ. ഇവിടെ ഇതാ ഒരു യുദ്ധം!

രാജാവ് - എന്തു; ഇതു നോക്കു, നാമും വത്സരാജാവുമാ
 മുള്ളു യുദ്ധം! ഇതെന്തു കമ്പയാണോ!

അവിഭാഗം വാജിഡേവിക്കാര കരമതിനാൽ
 ശ്രദ്ധവേറരും തിരക്കി -

കൈവാള്ളേതിലേതിക്കെട്ടരറനം-

കാണ്ട് ലോകം മുഴക്കി,

ജീവാന്തം മാറല്ലുതെട ഭനിരയിൽ

ചേഗ്രം പോരാട്ടിച്ചേനാൻ

ജീവാന്നാവ്യനാമൻ ഭപതിയിവനാ-

ണന്ന നീയിന്നരയ്ശ്രൂതി,

മാറിക്കൽച്ചുട് കെട്ടിത്തലയിലൊത തല-

ക്കെട്ടമായിട്ട് തെങ്ങ-

തനാരിൽത്താവുന്ന വാളും ക്കതിരയുടെ ഒറ്റ

തേരറി നിന്നന്നാട്ട് വീശി

നേരിട്ടിന്നന്നാമൻ ഭനിരയവിലം

കാന്ന സന്നദ്ധനായി—

പ്ലാരിൽ കാണണവീരൻ ചലമിഴി! വരനാം

വാസരാജൻറെ മന്ത്രി,

രാജതീ— എന്താ യുദ്ധം തീന്നംവോ?

ഇന്ത്രജാലമേധാവി— ഇണ്ട് ഇണ്ട് ഇന്തി വലിയ യുദ്ധമാ ണ് വരാൻ പോകുന്നതു്: അതിനാട്ടു് ഇവി ദേഖി പ്രഥത്യക്ഷ രസമുള്ള ഒരു വിദ്യുതെ കാണി

ക്കാം; അതെതാതു നാൽ; ഈ വിച്ചുവരുതു കന്ദകയുടെ
ങ്ങെ വിവാഹമാണ്.

രാജാവ് - അങ്ങിനെതന്നെ,

ഇന്ത്യാലമേധാവി - (ങ്ങെ മന്ത്രം ജപിക്കുന്നതായി നടപ്പിലുള്ള
വടിയിളക്കും. അനന്തരം സവീഹന്താവലംബിത
യാളി സാക്ഷാൽ ഈമതിയും രത്നപ്രദാന്തവരാജാ
വും പ്രവേശിക്കും. രത്നപ്രദൻ രാജാവിനെചെന്ന
നമ്മുരിക്കും)

രാജാവ് - (വിചാരം) ഈന്നമുടെ കാരണക്കനാണോ? ആ
രാധാലൂം ഈവൻ നമ്മുടെ കന്ദകക്കു അന്തരുപൻത
നൊയാണോ.

ക്ഷമരകാർത്തി വളരെക്കിടന്നവിളി -

യാടിച്ചനിശ്ച മുവത്തിലി -

നന്തു കൈകളിൽ മുടിലും കവിയു -

മാറു നീണ്ടു വിലസുന്നതേ;

ഈ നിമ്മലശരീരനാം റൂപ ക്ക -

മാരനെന്നും കമാരിതൻ

ചിത്രമധ്യകരപ്പല്ലവഗ്രഹണ -

മനുശയ്യിച്ചകിലെല്ലത്തുവാൻ?

ഓ! ഈ ഇന്ത്യാലമാണ്സ്ലോ,

ഇന്ത്യാലമേധാവി_ മാരാരാജാവോ ഇവിടുത്തെ ജാമാതാ
വാൻ പോകുന്ന അദ്ദേഹത്തിനെ ആസന്നതിലിൽ
അതുകു,

രാജാവ് - അദ്ദൈനെന്തെനു (എന്ന എഴുപ്പേണ്ടി ചു സിം
ഹാസ നാതാലിൽത്തുന്ന)

രത്നപ്രഭൻ_ ഭാഗ്യനിശ്ച! തവ സർക്കുത-
യോഗ്യതയിവ.നില്ലായന്നവെച്ചാലും
ഭാഗ്യമിതിനായതി സൗ-
ഭാഗ്യരഹം തവ ക്ഷമാരി തന്നതുനാൻ.

രാജതീ_ (വിചാരം)

മോടിവിദ്യയിലെഴുന്ന ഉത്ത്യനം
മോടി വാക്കിന ഭവിപ്പിത്തങ്ങിനെ?
താടിവെച്ചു നിജ ക്ലീഡ്ഹൈകിൻ-
ഈടി മാമുനിയതാക്കമോ വിടൻ?

രാജാവ് - (വിചാരം)

ഒഴിന്തും കമന്നഷ്യ നാമിവൻ
ചന്തനിന്ന നരമുത്തിയാൻനേരോ!
ഇന്ത്യനാവരനോ? പരം മഹീ_
ചന്തനാകിയൊരു വത്സലപനോ!

(പ്രകാശം)

അങ്ങിര നമ്മാനം പറയൽ-

തിങ്ങിവിടപ്പുജ്യാനന്തോത്താലു•

എങ്ങിനെയഭീമതമെന്നാ—

ലങ്ങിനെയവിലം ജവേന സാധിക്കം,

(അന്തരം ഒര പുരോഹിതൻ ബദ്ധപ്പെട്ട പ്രവേ
ശിക്കണ)

പുരോഹിതൻ— അംഗി! മഹാരാജ! ആംഗതോ വിവാഹമു
ള്ളം; സപകമാരിമാദായാനെന്നു! രാജകമാരായ
മംഗളവചനപരംപരപ്പുരസ്സരം സമർപ്പിക്ക.

രാജാവ്— (വിചാരം) പരിശ്രമിപ്പാനൊന്നമില്ലെല്ലോ. ഈ
തു ഇന്ത്യാലരാലോ? (പ്രകാശം) അങ്ങിനെതന്നെ
എന്ന മാലാലസിതഹസ്യത്തായ തന്റെ കമാരിയെ
കൈകൊണ്ട് പിടിച്ച രന്ധ്രനെ സമർപ്പിച്ചും
കൊണ്ട്)

പുമാതുതൻ പുത്രമയാണ്ട വിലാസലാസ്യ—

മീമാതിരിക്കഭിനയിപ്പതിനാളുംനായ

സീമാതികിത്തിയുതനായ ഭവാനിവശൻറ

ജാമാതുഭാവമൊട്ട് വാഴുക നൃത്രകാലിം.

(അന്തരം ബദ്ധപ്പെട്ട ഒര ശിപായി പ്രവേശിക്കണ)

ശിപായി— മഹാരാജാവ് സജ്ജ്വാൻക്കുഞ്ജാ വന്തിക്ക
ട്ട. ഇന്നാല വൈക്കേന്നം എങ്ങിനെയോ കല്പ

റ കൂഫിച്ചു രാജകമാരിയെ ആരോ പുറത്തുകൊണ്ട്
പോയിരിക്കുന്നു, ഈനി വേണ്ടതു് കല്പനപോലെ
ചെയ്യാം. (എല്ലാവത്തു് കേട്ട റാറിഗ്രേഡുക്കുന്നു)

രാജാവ് - (ദേപേഷത്രോടെ) നിങ്ങൾ ഈ കാവല്ലാരെ
കൈ അവിടെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളിട്ടി ഈവിധമായ അപ
മാനം നമ്മക്കു വന്നതു് മഹാകഷ്ണത്തെനും, ഈതോ
കൈ ഈ ഇന്ത്രജാലക്കാരുടെ പണിയാണു്, ഈവൻ
ആ കളിക്കായ കാന്തക്കാണു്, (ഇന്ത്രജാലക്കാരെ
ല്ലാം ഓട്ടുനു. അണ്ണായരയിൽ കോലാഹലം)

എത്തുന്തു നാലുപാട്ടം യവനഭദ്രനാം;

തൽപ്രയുക്താശിരുലം

കത്തുന്തു ഗോപുരഞ്ചലം; പുരിയിരു സകലം

ചാന്പലായ് തീന്തിരുന്തു;

മെത്തുന്തു വായുദേവൻ, ഭദ്രാശുഭനേ-

പ്രോരിനായേരാരിടുന്തു;

കത്തുന്തു മാറരലന്നാക്കടവാടു വിജയം

ഹന്താ എന്നെല്ലു വേണ്ടു?

രാജതീ - ആയുപ്പുതു! ഈവർ ഈവിടെനിന്നു് എന്നോടു
കൂലും പോരിയ്ക്കുള്ളിട്ടു്, ഈനി വേഗം മന്ത്രിക്കു സ
ഹായിക്കവാൻ പോകുന്നതാണു് ഉചിതമായ കൂത്യം
രാജാവ് - അതു ശരിതെന്നു.

(രാജതീയോട്ടക്കി ചുറിനടന പോക്കൻ)

(അണിയരയിൽ)

അല്ലെ, നിന്മം ഒരു സിംഹാളപശ്ച

തന്നെജജ്യിച്ചാൽ സർ-

ക്കേല്ലോ വത്സയുവക്ഷിതിശാ തടവിൽ

ചേത്താ ശ്രൂ ഭായ്യാസമം

ചൊണ്ടുറും തവ താതനെന്തെടവിൽനി_-

നാംവാട് വിട്ടാദരാൽ

തെല്ലേരെതപരയോട് ഭാസനിവന-

ണങ്ങളുന്ന ദൈനന്ദിനത്താട്ടം,

രത്നപ്രഭൻ - പ്രീയേ! സുകമാരനാണീപ്പരിയന്തും, നോ
ക്കു, - സന്ദര്ഭിയിൽഡായാലുള്ള ഗ്രണാധിക്യം!

(അനന്തരം വത്സരാജാവും, സുകമാരനം ദൈനന്ദിന
ണങ്ങളും പുരോഹിതനം പ്രവേശിക്കുന്ന)

രത്നപ്രഭൻ വത്സരാജാവിശ്വര അട്ടക്കൈച്ചുന ന
മന്ത്രിരിക്കുന്ന)

വത്സരാജാവ് - (എഴുന്നേണ്ടിച്ചു അലിംഗനംചെയ്യു) ഉ
ണ്ണി! രത്നപ്രഭ! തന്റെ ഈ വിജയവേലയിൽ പ്രി

യപിതാവായ നാമും എത്തിച്ചേറ്റുന്നതു് ഭാഗ്യംതന്നെ
എന്നല്ലാതെ പൂർണ്ണമായപറ്റി ഇപ്പോൾ വിന്റു
രിക്കനില്ല,

രത്നപ്രകാൾ— എല്ലാം അപ്പുന്നീര അനുഗ്രഹംതന്നെ,

സുക്കമാരൻ— മഹാരാജാവോ! വത്തമാനം പരഞ്ഞാതാഖാൽ
മുഹൂർത്തസമയം കഴിഞ്ഞുപോകം, ഈ ദിനാം ചിരാം
ലഷിതമായിരിക്കുന്ന ആ കാലാധാരണാംതന്നെന്നയല്ല
ആദ്യം ചെയ്യേണ്ടതു്?

രാജാവ്— എല്ലാം സുക്കമാരൻനീര ഇഷ്ടംപോലെയാക്കു
മത്രി— പുരോഹിതാ എന്നാണോ കന്ധക ചെയ്യേണ്ടതെതെ
നീ പരഞ്ഞ.

പുരോഹിതൻ— ഈ മംഗളവചനത്തോടുകൂടി യുവരാ
ജാവിക്കും കഴുത്തിൽ കയ്യിലുള്ള ചുവരൈ ഇടക
തന്നെ.

ഇന്നമതി— എന്നീര പ്രാണപ്രിയ!

ഇമ്മാലയിക്കലമത്തെന്നാൽ നാൽ പുശ്രോ—
ഒമ്മാതിരിയ്യിക്കബന്ധമിയന്നിട്ടുണ്ടു,
അമ്മാതിരിക്കുണ്ടി! ഭോനിവളോടു ചേർന്നു
സമ്മാന്നു! മോദമൊട്ടു വാഴുക നൃവംശം.

പുരോഹിതൻ - രത്നപ്രഭ! ഈവിച്ചന്ന അപ്രകാരം മംഗളം
പ്രാത്മിച്ചു ഇന്ത്യമതിയുടെ പാണിയെ ഗ്രഹിച്ചു
കൊണ്ട്.

രത്നപ്രഭൻ - പ്രീയേ! ഈന്ത്യതി!

നിയുദ്ധരാലിവിടേശോതിയതായവാക്ക്
പൊയ്യാളിടാതെ വരവാൻ മമ കാത്തികേക്കുന്ന
ഈയുള്ളികൾക്കു തുണബെയ്യുതിനായ് പദ്ധതി-
ലയ്യായിരത്തിലുമിരട്ടി നമിച്ചിട്ടുന്നേൻ.

(എന്ന പാണിഗ്രഹണം ചെയ്യുന്ന)

രാജാവ് - ഈനീ എൻ്റെ മകൾ പുരോഹിതനെ നമ്മുട്ടു
ക്കുവിന്നു.

(ഈന്ത്യമതിയും രത്നപ്രഭനും പുരോഹിതനെ നമ്മുട്ടു
രിക്കുന്ന)

പുരോഹിതൻ - ഭാഗ്യവാരിധികളായ നിങ്ങൾ സൗ-
ഭാഗ്യകീത്തിസുവിജ്ഞതിയുക്കതരായ്
ഫോഗ്യം പദവിയാന്നു താൻ ചീരം
ഭാഗ്യവറ്റുവെ ഭജിച്ചു വാഴുവിന്നു.

(ഈന്ത്യത്തി രാജാവിനെ നമ്മുട്ടുരിക്കുന്ന)

രാജാവ് - മക്കളേ! നീ വളരെക്കാലം ഭത്രുസുവത്രേശ്വരൻ

ടി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. (എന്ന് ആലീംഗനം ചെയ്യുന്ന, അണിയരയിൽ വാദ്യഭ്രാഷ്ടം മുഴങ്ങുന്നു.)

രത്നപ്രഭൻ - അല്ലെന്നോ സുകമാര! അക്കുന്നർ അറബിന്റെ തതാലും മഹാനായ തന്നെന്ന അക്കുന്നർ ഉപദേശ തതാലും തന്നെന്ന ഉത്സാഹംതാലും നമ്മക്കു വേണ്ടതെ ലാം സാധിച്ചു. നിശ്ചയംതന്നെ. എന്തൊരും,

വന്നു സിംഹള്ളുച്ചിപാലകനായും
താതാജനെ പാലിച്ചു നാം,

വന്നു മൽപ്പിയയായിയിത്തക്കണിയും
മുണ്ണെ വിചാരിച്ചപോൾ,

തന്റെ കേരളരാജ്യമാ പ്രജകളും,
നികീഴിലായിട്ടുമെ

നിന്റുക്കാലിവനെത്തിനേണ്ട ഇന്നേഹാ-
രിപ്പാം ഭവിച്ചു സവേ!

എന്നാലും ഇതിരിക്കുന്നു!

(രേതവാക്യം)

അപക്ഷാരേകിട്ടേ രേണനിപുണനാം
ചക്രവർത്തിക്കു കൂപ്പും;

കോപത്രത തള്ളിട്ടേ; സകലമരജങ്ങം;
 സ്വത്യമുണ്ടായ്യരെട്ട്;
 അപത്രം തീന്നിട്ടേ; സുവശണയുക ന-
 ല്ലേഷണിക്കാരരെട്ട്;
 ചാപല്യം തീന്നിട്ടേ; ഗ്രഹണിതിനവിലം
 ത,നീടക്കൈയ്യിട്ടേ.
